

تۇيغۇن ئابدۇۋەلى

كۈزلىرىمە مۇگەيدۇ قۇياش

تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى

كۆزلىرىمەدە مۇگە يەۋ قۇياس

(شېئىرلار تۆپلىسى)

تۈيغۇن ئابدۇۋەلى

تەكلیماکان ئۇيغۇر نەشرىياتى

كۆزلىرىمەدە مۇگىدىيەدۇ قۇياش
(شېئىرلار تۈپلىمى)

ئاپتوري: تۈيغۇن ئابدۇۋەلى
كورىبكتور: مەستۇرە

تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشير قىلدى
2009 - يىل 9 - ئاي، ئىستانبۇل

Yenidoğan Mh 50/3 Sok No: 11 /2
Zeytinburnu/İstanbul
Tel& Fax: (+90) 212 - 6642639

Baskı-Cil
Bayrak Matbaası
Davutpaşa cad. No:14/2
Topkapı-İstanbul
Tel:0(212)-493 11 06
Fax:0(212)-4931107

ئاپتوردىن

من - تۈيغۇن ئابدۇۋەلى 1974 - يىلى 11. ئايىنىڭ 27 - كۈنى ئاقسو ۋىلايتى كەلپىن ناھىيىسى يۈرچى يېزىسى ئارا ئايماق كەنتى بەشىنجى مەھەللەدە تۈغۈلدۈم. 1987 - يىلى 8 - ئايىنىڭ 11 - كۈنى «ئاقسو گېزىتى» نىڭ «جەنوب شامىلى» سەھىپىسىدە ئېلان قىلغان «ئۇستازىم» ناملىق شېئىرىم بىلەن ئەدەبىي ئىجادىيەتكە كىرىشتىم. شۇنىڭدىن باشلاپ تاكى 1992 - يىلىغىچە «تارىم»، «تەڭرىتاغ»، «ئاقسو ئەدەبىيياتى»، «كىرورەن» قاتارلىق ژۇرناللاردا ۋە «شىنجاڭ گېزىتى»، «ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى»، «ئىشچىلار ۋاقتى گېزىتى» ۋە «ئاقسو گېزىتى» قاتارلىق گېزىت ۋە ژۇرناللاردا 300 پارچە ئەتراپىدا نەزمىي ۋە 50 پارچىگە يېقىن ھېكايدە، ئوبزور، نەسىر ۋە تەرجىمە ئەسەرلىرىم ئېلان قىلىنىپ، خەلق ئارسىدا مەلۇم تەسىر قوزغىغان. 1992 - يىلىدىن 1996 - يىلىغىچە ئۈرۈمچى بىرىنچى تۆمىدە قاماقتا بولۇپ، ئىجادىي هاياتىم توختاپ قالغان. 1998 - يىلى قايتىدىن قولۇمغا قىلەم ئالدىم، شۇ يىل ئىچىدە ئېلان قىلغان «بىقالغان تۈيغۇن» «يېزىلىمغان خەتنىڭ داۋامى» «تۈيغۇن تىنقلار» قاتارلىق شېئىرىلىرىم «تارىم»،

«تەڭرىتاغ» ۋە «ئاقسو ئەدەبىياتى» قاتارلىق ژۇرناللاردا ئىپلەن قىلىنغاندىن كېيىن، يەنە بىر قېتىم خەلق ئىچىدە زور تەسىر قوزغىغان. 2001 - يىلى ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق يازاغۇچىلار جەمئىيەتىنىڭ ئەزالقىغا قوبۇل قىلىنди.

2003 - يىلى ۋەتەندىن ئايرىلىپ، پاکستان، تۈركىيەرەدە سەرگەردان بولۇپ يۈرۈپ، 2004 - يىلى 12 ئاينىڭ 21 - كۈنى كانادانىڭ تورونتو شەھرىگە كېلىپ ئولتۇراقلاشتىم. شۇنىڭدىن بۇيان كانادادا ياشاؤتىمەن. كانادادا ياشاش جەريانىدا ئۆي قۇرۇلۇشى ۋە ئۆي رىمنۇت قىلىش ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولغاندىن باشقا، ئىجادىيەتىمىنى ئىزچىل داۋاملاشتۇرۇپ كەلدىم.

قولىڭىزدىكى ئوشبو توپلامىدىكى شېئىرلىرىمىنىڭ كۆپىنچىسى ۋەتەندىكى گېزىت ۋە ژۇرناللاردا ئىپلەن قىلىنغان ئەسەرلىرىم بولۇپ، بىر قىسىمى تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى كۆتۈبخانىسىدا ساقلىنىۋاتقان مەزكۇر گېزىت - ژۇرناللاردىن كۆچۈرۈپ ئېلىنغان، يەنە بىر قىسىمى مېنىڭ تۈركىيەنىڭ ئىستانبۇل شەھرى ۋە كانادانىڭ تورونتو شەھرىدە مۇهاجمەتتە ياشاش جەريانىدا يازغان ئەسەرلىرىمىدىن تاللاپ ئېلىنىدى. شۇڭلاشقا بۇ توپلامىدىن ئىجادىيەتىمىنىڭ ھەرقايىسى دەۋرىلىرىگە ۋە كىللەك قىلىدىغان ئەسەرلەرنى كۆرمىشىڭىز مۇمكىن.

بۇ مېنىڭ تۇنجى شېئىر توپلىميم، شۇنداقلا تۇنجى
كتابىم بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا مېنىڭ
«ئۇيغۇرلار ۋە ئىنقىلاب» قاتارلىق ئەسەرلىرىم نەشرگە
تەييارلانماقتا.

بۇ كتابنىڭ مۇش... قىيەتلەك پۇتۇپ چىقىشى ئۈچۈن
قىممەتلەك ياردەملەرنى بىرگەن ئابدۇل جەپلەل تۇران
ئەپەندىگە، تەكلىماكىان ئۇيغۇر نەشريياتىغا، شۇنداقلا
ئىجادىيەتىمنى ئىزچىل قوللاپ كېلىۋاتقان ئايالىم
گۈلنۇر خانىمغا سەممىي رەھمەت ئېيتىمەن.

مۇندەر بىجە

11	ئىسيانكار
12	قەلەندەر ناخشىسى
13	قەلبىمىدىكى غايىپ پەرىشتە
14	سەن سۆيگۈ گۈلىدىن ئاچقاندا چېچەك
15	تەلپۈنۈش
16	توي
17	ھېكەل
18	بىر رىۋايات
19	باھاردىكى بىز
22	كېپىنەك قىز
25	مېنىڭ كەبىم مۇشۇ ئانا يەر
26	قوش
27	قاچانلاردا سۆيدۈم مەن سېنى
29	ئەلچى
30	زارىقىش
32	يوقالغان تۈيغۇن
34	سۆيۈش
35	خىالىمنىڭ جىمجىت كېچىسى
37	ئارامسىز خىاللار
38	ئادەم قۇياش
39	سۆيىمۇر قىزچاق

40.	ئۆمۈر ناخشىسى.....
43.	كۆزلىرىمەدە مۇڭدەيدۇ قۇياش.....
45.	قايىتماس رېئاللىق.....
46.	ئىككى سونبىت.....
48.	پەرۋازىمدا گۈللىتىمن باغ.....
49.	«مەھبۇس» بولۇپ قالغان مۇئەللەم.....
51.	كەچۈر مېنىڭ ساددىلىقىمنى.....
53.	قاقلال دەرەخ.....
55.	پىراقنى كۈيلەيدۇ دەردىلەنگەن قومۇش.....
56.	چۈش.....
57.	بىۋاپاغا.....
58.	دۇنيا.....
59.	هایات يىلتىزى.....
60.	تونۇش يوللار.....
61.	باغچىدىكى ئۆچىرىشىش.....
62.	يۈرىكىمنى بەرمە قايىتۇرۇپ.....
63.	زىمىستانغا تۆكۈلگەن باھار.....
64.	ياشاش پەلسەپەم.....
67.	يېزىلىمىغان خەتنىڭ داۋامى.....
68.	قىممەتلەك سوۋغات.....
70.	ئەقىدە گۈلىدىن ئەۋەتتىم دەستە.....
71.	پىچىرلا ئامىرىقىم سۆيگۈ ھەققىدە.....
72.	چىن سۆيگۈنى تېپسىۋال ئەمدى.....

73	چۈشۈمىدىكى ئوغۇزىرەڭ قىزغا
74	كەچكۈزىدىكى بىر تال يوپۇرماق
75	چالا ساۋات ئىكەنلىق ئۇقسام
76	بۈگۈن سەھەر سىم-سىم يامغۇردا
78	يۈرىكىمنى قايىتۇرغىن قىزچاق
83	مەن ئۆزۈمگە شەكىلسىز قاتىل
84	بىر ئوت بار
85	مەن
86	شائىرنىڭ خىيالى
87	سونبىت
88	يۈرەك سۆيىگۈسى
89	تارام-تارام
91	ئۇستاز بولماق تەس
94	سەن چىقىمىدىڭ نېچۈن بېغىڭىغا
95	گۈلباهار
96	بىز سەيلىدە يۈرىمىز خوشال
97	كۆي
98	ئۆزچى ھېسلار
99	تاشلاندۇق ياپراق
101	موماي بولۇپ قالساڭ ناۋادا

غەزەللەر

105.....	يوق
106.....	دىلبەر
107.....	يار
109.....	سېخىندىم مەن تىياقىڭى
110.....	ئازغۇن روھىمنى قۇم باسسوں
111.....	دىلبەر
112.....	مۇھەببەتتىن ئۆگەيلەتسە
113.....	قىلدى
114.....	ئۇخلىما ئاچقىن كۆزۈڭى
116.....	خەير نايىنىقىم
118.....	بولدى
119.....	ئۆكسۈمە
120.....	جاۋاب چولتا سىناقلارغا
122.....	ئارمىغان قىلدى
124.....	مۇھەببەت كۆزىدە باقسام
125.....	زارلاتما مېنى
127.....	ئەتمىگىن
129.....	مىڭ يىل ياشاپ ئۆلمەيدۇغۇ
131.....	كېتەلمەيمەن
132.....	ئارمىنىمىز شاخلايدۇ
133.....	قاقدىدىم

ئىسيانكار

(بۇ شېئرىمنى دوستۇم دولقۇن ئىيساغا بېغىشلايمەن)

يۈرىكىمنى ئېلىپ قولۇڭغا،
 يوللىرىڭدا ياندۇرغىن مەشئەل.
 غەۋالارنى سېلىپ يولۇمغا،
 ئويما زەخىم تېنىمەدە ھەرگەل.

بىلىپ تۇرۇپ بىلمەسکە سېلىپ،
 قىسىسە سۆزلەپ ئەلگە سالغىن جار.
 پېشكەللىكتىن نېسىۋە ئېلىپ،
 بولۇپ قالاي مەنلا ئىسيانكار...

قەلەندەر ناخشىسى

(قەلەندەر تىلىدىن)

تەركى دۇنيا جاھان بۇ، تەركى دۇنيا ياشايىمىز،
ئىتتەك جانى باقالماي كۆزىمىزنى ياشلايمىز.
ئالدىمىزدىن ئوتىسە كىم تەلمۈرىدۇ كۆزىمىز،
ساپاپىينى تەڭكەش قىپ ناخشىمىزنى باشلايمىز.

تاشلاپ ئۆتەر تۆت-بەش پۈڭ بەزمن سېخى جانابلار،
سەلدەك ياغار ئۇلارغا «رەھمەت» دېگەن جاۋابلار،
ئاھا! بەزىلەر ۋابادىن قاچقان كەبى قېچىشار،
جۈل-جۈل كېپەن ئارتىلغان ئۈستىمىزگە قاراپلا.

ئىسمىمىز يوق، ئىسمىمىز تەركى دۇنيا قەلەندەر،
بەختىمىزنى بىر يولى كۆيدۈرگەنمۇ سەمنەندەر.
جاھان كارى بىزلىرگە ئىللېق چىراي ئاچمايدۇ،
تۈرساق غېرىب-غۇرۇانە، كىممۇ بىزنى بەلەن دەر؟

تۈرساق غېرىب-غۇرۇانە، كىممۇ بىزنى بەلەن دەر،
بىز قەپەسکە سولانغان دىلى سۈنۇق بىر دەمدەر.
«ئاللاھ» دائىم بىزلىرگە «شۈكۈرى» ئاتلىق دان بېرمەر،
بىز مۇشۇنداق مۇسۇلمان قانائەتلىك قەلەندەر.

قەلبىمىدىكى غايىب پەرىشته

چاقىرماقچى بولۇپ ئىسمىڭنى،
ئاي-يۈلتۈزغا ئىلىدىم خىتاب.
تىۋىشىڭنى ئاڭلىيالمىدىم،
مسكىن كۆڭلۈم قالدى قاغىزراپ.
سەن چىقىپلا يىتكەن شامالسىمن،
قەپەستىكى قۇشتەك بىناۋا.
ئادرېسىڭنىڭ چالالقىدىن،
غېرىپسىنغان يۈرىكىم يارا....
تۇتۇق بەرمەس سەزگۈلەر ئىچرە،
قەلبىم ساڭا يوللايدۇ سالام.
سەرراپ كەبى غايىپلىقىڭدىن،
يۈرىكىمنى رام قىلىسىن، رام!
سەلكىن بولۇپ ئۆپىمىسىڭمۇ لەۋ،
چاچلىرىمنى قويساڭ توزىتىپ.
ئەگەشمەيتتىم كەينىڭدىن زىنھار،
مېھرىم بىلەن قوياتتىم جەزمەن،
ئاق يول تىلەپ، سېنى ئۆزىتىپ!

سەن سۆيگۈ گۈلەدىن ئاچقاندا چېچەك

سەن سۆيگۈ گۈلەدىن ئاچقاندا چېچەك،
تەبىئەت تەخىرسىز تولغان ئىپارغا.
قەھرتان قىش تېنى سېزىپ تەپتىڭنى،
كۆكىسىدىن يوللىغان زەم-زەم باهارغا.

سەن سۆيگۈ گۈلەدىن ئاچقاندا چېچەك،
شادلىقتىن تۇپراقنىڭ سوقتى يۈرۈكى.
(ئۇيغۇغا باش قويىدى ئاپربىل ئېيىمۇ،
ئاڭلىنىپ ئۇزاققا تارتقان خورىكى...)

سەن سۆيگۈ گۈلەدىن ئاچقاندا چېچەك،
سېپايە رەۋىشتە بولدى ياز توبى.
بۇلۇللار قىزىتتى تالڭ نەزمىسىنى،
ئالەمنى قاپلىدى چېچەكلەر بۇيى.

سەن سۆيگۈ گۈلەدىن ئاچقاندا چېچەك،
لېۋىڭدىن شىرنىلەر سۈزدۈم ئەسەبىي.
سەن باهار ئېپ كەلگەن تانلىق ئىلهاامسىن،
ئىھ نازۇك چېچەكسەن،
بىر گۆددەك سەبىي...

تەلپۈنۈش

ئۇرۇمچىدىن يىراق بىر جايدا،
مەن تۇرىمەن يىگانە مىسکىن.
تونۇمايدۇ كىشىلەر مېنى،
شادلىقىمغا تەڭ شېرىك بولۇپ،
ۋە قايدۇغۇمغا بېرىلمەس تەمكىن.
مەن ئادەممۇ زادى كىمۇ مەن؟
ئۆز-ئۆزەمدىن شۇنداق سورايمەن.
خەرتىسى يوق تۇرغان يېرىمنىڭ،
بىر تال چېكىت بىلەن قورشالغان.
خەرتىدىكى قىزىل چەمبەرلەر،
دەل يارامدىن تامچىلىغان قان.
ئۇرۇمچىدىن يىراق بىر جايدا،
توغقان دەرياسى ئاقىدۇ لۆمشۇپ.
بىلەلمەيمەن ئۇنىڭ تامچىسى،
گەز باغلەغان قۇرغاق لېۋىمنى،
بىرددەمگىلا قالارمن تامشىپ.
ئۇرۇمچىندىن يىراق بىر جايدا،
پىلىللايدۇ بىر تاللا ئۆمىد.
ساڭا يېتىش نېسىپ بولارمۇ؟
گۈل تاجىسى بولۇپ ئۆلکەمنىڭ،
يۇرەكلىرنى تەلپۈندۈرگەن يۇرت.

توي

سوپۈرمۇم

ياتلىق بولۇپ مۇھەببىتىمگە،

تۈغۈپ قويدۇم ھەسرەتلەرىمنى.

ئازابلىرىم دەستىدە بولسا،

ياتلىق قىلاي مەن ئۇنى كىمگە؟

ھەيکەل

بۇسام دەيمەن بىر ھەيکەلتاراش،
نەقىش قىلىپ ئۆيماقچى بولسام.
قىيا تاشلىق دەرهە سۈرتى،
سىزىپ قويغۇم كېلەر جىممىدە.
ھەقىقەتنىڭ كۆز قارىچۈغىغا،
كالا مىنىپ تۇرغان پادىچى.
كالا دەرهە بولۇپ كۆكلىسە،
دەرهە كالا بولۇپ مۆرسە،
نېمە بولۇپ قالار پادىچى!....

بىر رىۋايات

ئېزىلەڭ ئارغا مچىدەك خىياللىرىم،
كېتىۋېتىپ كەلگۈسۈمنىڭ ئۆيىگە.
تېپىۋالدى چىغىر يولدىن تۆت تەڭگە،
تۇتۇپ كېتىپ ئۆتۈشۈمىنىڭ تولغىقى،
تۇغۇپ قويىدى قەرەلىمۇ توشماستىن،
تۈۋى تۆشۈك يوغانغىنە چەندارە.

باھاردىكى بىز

1

باھاردىكى دەرەخ پوتلىسى،
ئوخشامدىكىن بىز ئىككىلىمىزگە.
ئات قىلايلى تال چۈقىلارنى،
كاڭكۈك قونغان ئۈجمە شاخلىرى.
شىلدىرىلىسلا باش ئۈستىمىزدە.
قۇرۇپ قاقشال بوب قالغان سۆگەت
چىقىرىپتۇ يېپىيەڭى نوتا.
كۆتۈرەرمۇ سالساق سەگەنچۈك،
يېقىلماسىمىز ھە!
ئۈچساق ئۇنىڭدا.

2

باھاردىكى يېشىل چىمەنلەر،
ئوخشامدىكىن ساڭا يَا ماڭا.
بىز بارايلى سېۋەت كۆتۈرۈپ،
چۈپ تېرىشكە قويىلىرىمىزغا.

چىقىپ بوبىتۇ بىزدىنمۇ بالدۇر،
قوشنىمىزنىڭ كەنجى قىزىمۇ،
چۈپ تەركىلى يالغۇز قويىغا.
ئاكام پەرھات سۇ تۇتۇش ئۈچۈن،

مېڭىپ بويپتۇ ئېرىق بويىغا.

قۇياش شولا تارتقان بۇلاققا،
چۈشۈپ قالسا قىزنىڭ سايىسى،
سۇ ئالارمۇ بۇۋام قاپاققا.
تورۇق ئاتلىق ياشقىنە يىگىت،
سوغارماقچى بولدى ئېتىنى،
ئات سۇ ئىچتى بۇلاقتنى،
يىگىت كۆزى قالدى قىزچاقتا.

3

ئوتلاق-موراي، جىگىدە ۋە ئېتىز،
دېھقان، ساپان، ئېشەك ۋە سۆرەم،
تورغاي، ناخشا، تېراكتۇر كەتمەن،
كۆزەل رەسمى ئۇ شۇنچە كۆركەم.

باھاردىكى تورغاي بالىسى،
بەك ئوخشايىدۇ ساڭى يا ماڭا.
ئاۋۇ تۇرغان كىمنىڭ كالىسى،
يېنىدىكى كىمنىڭ بالىسى،
دۇست بولامدۇق بېرىپ يېنىغا،
ھە! راست، ئۇنتۇپ قاپىتىمن تېخى،
ساقلاب تۇرماق بولغانلى ئاكام،

دادام بىلەن ئېتىز بېشىدا،
يۇر ئىككىمىز بىلە بارايلى،
مېنىڭ ئانام سېنىڭمۇ ئانالى،
ئويىنسا قمۇ ئەتە ئويينا يلى.
شۇنداق دېگەن ئىدىغۇ دادالى؟!

كېپىنەك قىز

بەشىنچى ئاي ئايدىڭ ئاخشىمى،
پۇراپ مېنى تىنىقلەرىڭدا،
ئەللىي ئېتىپ قاناتلىرىڭدا،
 قوللىرىمغا كېپىنەك بولۇپ،
قونۇپ ئالغان قىز سەن ئەمەسمۇ؟!
ئىيۇندىكى قۇياش نۇرىدا،
ئىيۇلدىكى يامغۇرلۇق كۈنده،
كۆل بويىدا تاللىقتا، كۈنده،
كېچىلەرde يەنە كۈندۈزدە،
سوپۇپ تۈرگان قىز سەن ئەمەسمۇ؟!
كەچكۈزدىكى سوغۇق شامالدا،
دېكاپىردا قارلار ياغقاندا،
يانۋاردىمۇ سوغۇق كۈلۈبتا،
ئوتتىك قىزىق قىزىق تىنىقلەرىمنى،
پۇراپ تۈرگان قىز سەن ئەمەسمۇ؟!
ئىككىنچى ئاي خىلۋەت باغچىدا،
مارت كۈنلىرى قارا ياغاچلىقتا،
ئاپرېلىدىكى تاللىق ئاستىدا،
كۆزلىرىمگە تويىماستىن بېقىپ،
ئويغا پاتقان قىز سەن ئەمەسمۇ؟!

ئالتنىچى ئاي، قېرىنداش ئاكام،

چاقیرغاندا ئۈجمە يېسۇن، دەپ،
 ئايىرىلىشقا قىيماستىن كۆزۈڭ،
 يەنە قايتىپ كېلەرسەنمۇ، دەپ،
 يىغلاپ قالغان قىز سەن ئەمەسمۇ؟
 توت پەسىلىنى ئۆتكۈزۈپ تەستە،
 سېنى كۆرمەك ئۈچۈن قوش بولۇپ،
 بارغان چېغىم ئىيۈل ئايلىرى،
 كۆزلىرىڭدىن غەمكىن نۇر تۆكۈپ،
 كۆتۈپ ئالغان قىز سەن ئەمەسمۇ؟
 بولۇپ گويا تۇتلۇغان كۈندەك،
 قىلىپ سېنى توزىغان گۈلدەك،
 ساراڭ قىلىپ ئۆمىدىلىرىمنى،
 مېنى ھېران قالدۇرۇپ تەڭلا،
 كەتمەك بولغان قىز سەن ئەمەسمۇ.

ئېيتىپ بەر:

نېمە ئۈچۈن قىلىسەن شۇنداق؟
 بوب قالماساق ئاقساق يَا چولاق،
 گۇناھىممۇ ئۈجمە يېگىنىم،
 سەۋەب يوقمۇ ئۇندىن ياخشراق؟

ئۆكتەبرىنىڭ سالقىن كېچىسى،
 يوغانغىنا ماي قوڭغۇزىدەك،
 نۇر چاقنىتىپ قاناتلىرىڭدىن

ئۇچۇپ كەتمەك بولۇڭ ييراققا،
ئۇچۇپ كەتتىڭ شۇنداق، ييراققا.
ئۇچۇپ كەتتىڭ سەن بىر قوش بولۇپ،
كەچكۈزدىكى تۇمان قويىنىغا.
ئۆمۈچۈك تورىدەك خىياللىرىمغا،
كۈرۈنگەندە ئۈجمە دەرىخى،
كېلىپ قالار ئېسىمگە ھەر تەڭ،
تەشتەكتىكى ناماڭشام گۈلى.
شاھىد بولۇپ ئازابلىق ئۆتۈش،
ئۇزانغاندا ئۆلگەن سۆيگۈمنى،
تۈنده ئۇچقان بىر يالغۇز قۇشتەك،
كەتكۈم كېلەر ييراق-ييراققا.
كېلىپ قالسا ئېسىمگە ئۆتۈش،
كۆزلىرىمىدىن تۈندهش بىلگىسى-
تېشىپ چىقار ھورۇنلۇق بىلەن،
سىڭىپ كېتەر يەنە تۈپرافقا...

مېنىڭ كەبەم مۇشۇ ئانا يەر

نەگە بارسام تونۇش چىرايilar،
كۆرۈندۈ خۇش-خۇي شۇ قەدەر.
ئىپار ھىدى بېرىدۇ توپراق،
مېنىڭ كەبەم مۇشۇ ئانا يەر.

جىralاردىن ئاققان زۇمرەت سۇ،
ئېڭىز ئاقباش تاغلاردىن كېلىمەر.
چۆمۈلدۈ ئاڭا كۆپ ئاققۇ...
مېنىڭ كەبەم مۇشۇ ئانا يەر.

چاۋالىك چالار يايپاراقلار لەرزان،
سەلكىن شامال دالىدا ئۆزەر.
كۈي ئاڭلىنار شاخلاردىن ھامان،
مېنىڭ كەبەم مۇشۇ ئانا يەر.

ئىللەق چىrai مېھماندۇست خەقلەر،
داستىخىنى كەڭرى شۇ قەدەر.
سېنىڭ ئۈچۈن جېنىنى بېرەر،
مېنىڭ كەبەم مۇشۇ ئانا يەر.

قۇش

كىرىپىكىمده سۈپىسۈزۈك شەبىنەم،
كۈلۈمىسىرەپ قارىسا ماڭا.
لەيلەپ كەلگەن بىر غەمكىن ئۆمىد،
قۇنۇۋالدى مۇرەمگە ئاستا...
كەل يېنىمغا سۆيۈملۈك قۇشۇم،
ئۇۋا بېرىي قەلبىمىدىن ساڭا.
ئۈچۈپ كەتمە چىمەنلىككە سەن،
مېنى يالغۇز قويىمىغىن تاشلاپ،
مەنمۇ باراي ياكى سەن بىلەن،
چىمەنلىكتە نېمە بار ساڭا.
كۆرۈشمەكچى ئىدىڭ كىم بىلەن؟
بۇۋام تۈگەپ كەتكەن ئاشۇ كۈن،
پادا بېقىپ يۈرگەن ئىدىم مەن.
ياڭاق يېڭىم كەلگەن سەن بىلەن،
قېيردىسەن بىلمەيمەن لېكىن.
مەن سېنى ھەم كۈتكىلى نېكەم،
قېيردىسەن سۆيۈملۈك قۇشۇم،
ئۈچۈپ كېتەي مەنمۇ سەن بىلەن...
...

قاچانلاردا سۆيدۈم مەن سېنى

1

بۇلۇت يۇمشاق، تۆككەن يېشىنى،
زېمن قاتىق، كېتىر سىڭىدۇرۇپ.
قەلبىم يۇمشاق، كۆز ياشلىرىمىنى،
يۈركىڭ تاش خۇددى تاشتەكلا،
چانىقىمدا قويدى قاتۇرۇپ!
قاچانلاردا سۆيدۈم مەن سېنى،
سۆيۈشىمۇ بىلمەستىن تۇرۇپ.

2

يوشۇرۇۋالدىم ساختا كۈلکەمگە،
قەلبىمدىكى جىمغۇرلۇقۇمىنى.
يۈركىمگە چوغ چۈشكەن كۈنى،
كۆرگۈم كەلدى ئاخشامقى چۈشتە.
كۆرۈپ قالغان گۈلخانى ئوتىنى!
تاقتىمگە يالۋۇردىم سەھەر،
ئەسىلگەندە نىمجان قۇرۇتنى...

3

كىرىپىكىگە ھەسرەتلەرىمىنىڭ،
ئېلىپ قويىدۇم مەغرۇرلۇقۇمىنى،

ناتونۇشقا بېرگەن كۈلكەئىنىڭ،
ساهىلىغا ئاقسا كۆز يېشىم،
قۇچاقلىدىم تەنھالىقىمىنى...
ئىچ-سەرىڭنى بىلمەستىن تۈرۈپ،
قاچانلاردا سۆيدۈم مەن سېنى.

ئەلچى

بېغىڭنى قاپىلغان ئاقۇچ تۇمانلار،
تۇرىدۇ تەۋرىنىپ خىيالىم كەبى.
چاقنىسام قۇياشتەك تۇمانلار ئارا،
سەن كېلىپ نۇرۇڭنى سېپەمسەن سەبى.

شامالدەك چېكىدۇ روجە كلىرىڭنى،
دەرەختەك شىۋىرلاپ بىر جۇپ كۆزلىرىم.
دىلىمدا ئېيتىماق بولغان ناخشىنىڭ،
تۇتۇلسا قولىقىڭ ئالدىدا تىلى،
بېرەرمۇ تىڭىشىغۇچ بولۇپ يۈرىكىڭ؟

لېۋىڭگە سۇبەيدەك سۆيمەكچى بولسام،
ندىزىرگە بارمىغان چەلپەكچى موللام،
بىردىنلا ئۆ بولۇپ كەتكەندەك تويغا،
ئۆچ بولۇپ قالامسىن ياكى سەن ماڭا.

خىيالىم رەڭكارەڭ تۇز قانىتىدەك،
يېپىلار ئۇستۇڭگە بولغانچە كۆڭلەك.
يۈرىكىم ئۇمىدىتىن چىقىرىپ قانات،
ئۆيۈڭگە قوش بولۇپ كەلمەكچى بولسا،
بوب بېرەر سەن ئۇچۇن ھاياتلىق، يۆلەك.

زارىقىش

تالڭ قاچان ئاتىدۇ؟ قۇياش چىققاندا،
قۇياش قاچان چىقىدۇ؟ ھەم تالڭ ئاتقاندا.
من كۈتۈپ جاناننى، جانان ھەم مېنى،
ئۇچرىشىپ قالارمىز قانداق ماكاندا؟
ئۇچرىشىپ قالارمىز قايىسى زاماندا؟

منزىلى ييراقتىن كۆرۈنۈپ تۇرسا،
يەتمەستىن قانداقمۇ توختىسۇن كارۋان؟
پېيلىرى يۈڭدالغان تۈكىسىز سېغىزخان،
ئېشەكىنىڭ يېغىرىنى تاتىلاپ قاچسا،
ئېشەكچى ئېشەكىنى ئۇرماس هېچقاچان.

تونۇردا تۇنىگەن بىچارە يېتىم،
ئېرىشمەك بولغاندا ياغلىق توقاچقا،
ماڭىدۇ ئەگىشىپ كارۋانغا ھامان،
مەسچىتتە بامداتقا تۈۋلانسا ئەزان.
تۈنۈگۈن خۇپىتەندىن قايتقان يارمەلەر،
ھە! بۈگۈن كارۋانغا يول باشلاپ ماڭار،
زاۋالدا كۆز ئاچقان ساقاللىق بوۋاق،
سەھىرەدە قايتىدىن ياشىرىپ قالسا،
جانانمۇ بىر يەردىن ئىزدەپ كەپ قالار.
ئېھتېمال ئۇ يەردىن قەدردان ئانا،

تەۋەرۈك ئوغلىنى ساقلاپ ئولتۇرار.

قۇياش چىقىپ تاڭلار ئاتقاندا،
يا تالڭ ئېتىپ قۇياش چىققاندا.
ئۇچرىشىپ قالىمىز قاپاق كۆتۈرۈپ،
جانان بىلەن بۇلاق بېشىدا.
ئۇچرىشىپ قالارمىز قۇياش بىلەنمۇ،
ئاھ! ۋىسال لمىزەتكە كەيىپ قىلغاندا،
قۇياشىمۇ كەيىكە جۇر بولۇر بىلگىم.
جۇر بولۇر ھەم كېلىپ ئاتقان شۇ تاڭمۇ،
قىزىق قان قاڭسىق تەر، پىغانلار ئارا.

يوقالغان تۈيغۇن

من دۇنيادا ئىسىلى بار ئىدىم،
ئاكامدىنمۇ بۇرۇن تۈغۈلغان.
ئاتا-ئانام تۈغۈلماستىلا،
تال چىۋىقىنى ئات قىلىپ ئوينىغان.
يوقاپ كەتتىم قاچاندۇر بىر چاغ،
يۇتۇپ كەتكەن كىملەركىن مېنى.
ھېچكىم مېنى كەتمىدى يۇتۇپ،
يۇتۇۋالدىم پەقەت ۋاقتىنى.
يۇتۇۋاپتۇ ۋاقتىمۇ مېنى،
من يوقاتتىم شۇندا ئۆزۈمىنى.

من نەگە يوقالدىم جاۋاب بىر سايىم،
جاۋاب بىر، ۋاقتىنى يوشۇرۇڭ نەگە؟
نەلەردىن تەممىرەپ يۈرەر كەلگۈسۈم،
من نەگە يوقالدىم، جاۋاب بىر تىلىم،
نېمىشقا سۆزلىمەي تۈرسەن جىمجىت،
يا چوقۇپ كەتتىمۇ قۇچقاچلار سېنى؟
كۆزلىرىم سەنمۇ ھەم كۆرمەي قالدىڭمۇ؟
تىنىقىم بۇرۇمغا پۇرمىايسەنغا؟
ئوغربىلەپ كەتتىمۇ ياكى ئۆتۈمۈشۈم.
نەدىسىن جىسمىنى يوقاتقان يۈرەك،

نېمىشقا سەكىرىمەي تۈرسەن جىمجىت.
نېمىشقا ھەر دائىم مۇڭلۇق خىيالىڭ؟

جاۋاب بەر مەن نەدە، مۇڭلانغان زېمىن؟
جاۋاب بەر مەن نەدە، پايانسىز ئۆكىان؟
سۇرآپ باق ئاسماندىن، كۆردىمۇ مېنى?
جاۋاب بەر مەن نەدە، تەكەببۇر تاغلار?
جاۋاب بەر مەن نەدە، گۈلىستان باغلار?
ئېيتىڭلار مەن قېنى، مەن زادى قېنى!؟
يا كۆمۈپ قويىدۇڭمۇ بېشىڭغا مېنى...
جاۋاب بەر مەن نەدە، خىيالچان ئۆتۈش،
نەلەرگە يوشۇرۇپ قويىدۇڭ ۋاقتىنى؟

مەن يىتتۈرۈپ قويىدۇم ۋاقتىنى،
تاپالمىدىم ئۇنى ھېچ يەردىن.
تاپالمىدىم ۋاقت بىلەن تەڭ،
يوقاپ كەتكەن ئۆزۈمنىمۇ ھەم.

سۆپۈش

مەن ھېچكىمنى سۆپۈپ باقمىغان،
سۆپۈلمىگەن ھېچكىمىدىنىمۇ ھەم.
مەن سۆپۈشنى بىلسەم ناۋادا،
سۆيمەيتتىممۇ ئۆزەمنى-ئۆزەم.

مەندىن سۆپۈش ئىزدەپ يۈرگەنلەر،
ئاۋۇال ئۆزى سۆپۈشنى بىلسۇن.
سۆپۈشۈمىدىن قېچىپ يۈرگەن قىز،
ئۆزى بىلەن سۆپۈشۈپ يۈرسۇن،
سۆيەلمىسى ئۆزىنى-ئۆزى،
سۆيەلمەكتىن داۋا ئىزلىسۇن!

مەن ئۆزەمنى سۆيەلمىگەندە،
سۆيەلەرمەن شۇ چاغ بىرسىنى.
ئۆزەمنىمۇ سۆيەلمەي يۈرسەم،
سۆپۈپ قوي، دەپ قىستىما مېنى.

خیالمنىڭ جىمچىت كېچىسى

1

خیالمنىڭ جىمچىت كېچىسى،
سېنى ئاستا تۇرسام قۇچاقلاپ،
قويامىسىنكىن سەن مېنى ئوبلاپ.
ياشلىرىڭنى سۈرتۈم كېلىدۇ،
قەلبىمىدىكى يىغلاڭغۇ ئەي قىز،
تونۇمايمەن ئۆگۈمدا بىراق...
پەقت

قالغىنىڭدا چۈشۈڭدە ئۇخلاپ،
قەلبىڭدىكى زىل تارىلارنى،
چېكىپ باقسام دەيمەن ئاۋايلاپ.

2

تەنھالىقنىڭ جىمچىت كېچىسى،
خیالىمدا غايىب مېھماندەك،
كىرىپ باقسام دەيمەن چۈشۈڭگە.
دەرىزەڭگە مارىلىغان ئاي،
شولىسىغا قوشۇلۇپ بىر پەس،
قونۇپ باقسام دەيمەن يۈزۈڭگە.
چۈشلىرىڭگە قالساممەن مۇگىدەپ.

ئۇماققىنە لەۋلىرىڭ بىلەن،
ئويغىتامسىن سۆيۈپ كۆزۈمگە.

چۈشلىرىمەدە نەچچە-نەچچە رەت،
يىغلىغانلىق يۈزۈمنى ھۆللەپ.
بۈگۈن مانا ئېلىپ قولياغلۇق،
سۇرتۇپ قويايى دېسەم يېشىڭنى،
تاپالمىدىم ھېچ سېنى ئىزلىپ.
قانداق تاپايى ھە، راست مەن سېنى،
تونۇمسام ئوڭۇمدا پەقدەت.
يا يۈرەمىسىن باشقۇ بىرسىنىڭ،
چۈشلىرىدە تېنەپ-تەمتىرەپ.
تونۇمامىسىن يا سەنمۇ مېنى،
تونۇيتتىغۇ ھەممىسى مېنى،
خىيالىڭغا دەپ بەرمەپتىمەن،
ئادرېسىمنى ياكى ئىسمىمنى،
كىممۇ ئېيتىپ بېرىدۇ ماڭا،
ئەمدى سېنىڭ تۇرار جايىڭنى...

ئارامسىز خىياللار

شامالدات قەلبىمنى، سېھىرلە بىر ئاز،
قەلبىدىن يوشۇرۇن، زەررە چېچىلسۇن.
دەرىزەڭ چېكەيمەن، ئامرىقىم، كۈنده،
تاراسلاش ئەۋجىدىن ئۇيىقۇڭ ئېچىلسۇن.

شۇ چېكىش بىر خىلدا توختىمىسۇن ھەم،
چىققىن سەن تالاغا يالغۇرلۇق كىيىپ.
ئاسماڭغا قارىغىن،
قارىغىن يەرگە،
يەر-ئاسماڭ سۆيۈشەر ۋىسالغا قېنىپ.

ئادەم قۇياش

تولغانغانچە يېتىرقاش ئىچرە،
سايىلارغا تىكتىم كۆزۈمىنى.
خىرەلىككە بەرمىدىم چىداش،
يۈرەكلىرىم قاتتى بولۇپ تاش،
يوقاتقانچە ھېسۇ-سېزىمىنى.

قۇياش تىلەپ تەڭرىدىن مىڭ رەت،
بۈسۈغىسىدا ياتتىم جەننەتنىڭ.
ئۆتونۇشلەر ھەل بولماي تۈگەل،
بۇنىڭ ئۈچۈن تۆلىدىن بەھەل،
قۇلىقىدا ئويناپ مېھنەتنىڭ.

ۋەھىيەرنى كۈتتۈم تالاي تۈن،
ئۇيقوسىزلىق ئەدىگەن دەملەر.
كۆڭلۈم مېنىڭ يورۇدى بىردىن،
يېڭى تاۋۇش ئۆجىدە زېمىن،
قۇياش ئىكەن ئەسلى ئادەملەر...

سوییوهر قىزچاق

گەپپىغىشلاپ

كۈلکە تەرگىن زىناققا، ئاچچىقلانما ھەركىزمۇ،
جىرىڭلىغان كۈلكىلەر سەۋادايىڭنى تارقىتار.
جەننەتتىكى ھۆر قىزلار تەسىرىلىنىپ سېنىڭدىن،
ھېسىلىرىنى پارچىلاپ كەڭلىكلەرگە چاچرىتار.

مەيلى سېنى بەزلىسۇن، ئالدىڭدىكى ئادەملەر،
سوپۇنچەڭنى بېرىۋەر يۈرىكىڭدىن سۆيىگەنگە.
ساڭا كۈلۈپ قارايدۇ تۈندە يانغان يۈلتۈزلار،
بەدل تەلەپ قىلمايدۇ پەرۋانىدەك كۆيگەنگە.

سويمەي تۈرۈپ سۆپۇنگەن ئۆز بەختىنى تاپالماس،
ئۇندَا ئاچچىق ھەسرەتنىڭ ئەلەملىرى لەپىلدەر.
من يۈرۈمىمەن كەچكۈزنىڭ جىمجىت سارغۇچ باغرىدا،
شۇئىرلايدۇ ئالدىمدا قىزغىن، يېشىل شەپىلەر.

ئۆمۈر ناخشىسى

ئۆمۈرده ناخشىلار قالدى بىر تالاى،
بەزىسى يېقىمىلىق، بەزىسى قوپال.
تۈۋىلىدىم بولسۇنكى مەيلى قانداق جاي،
توساقلار تۈزلهندى، يېڭىلىدى دوقال.

ئوتتۇز بىر باھارنى ئوتكۈزدۈم باشتىن،
ئوتتۇز بىر ياش ۋە كۈز، قىش ئوتتى ھەمدە.
ھېسابسىز نۇر ئەمدىم ئايدىن، قۇياشتىن،
ئاجايىپ تۈيغۇلار جۇش ئۇردى تەندە.

ئادىمى خىسلەتكە قويىدۇم ئىشتىياق،
يىرگەندىم ناداندىن ياغدۇرۇپ نەپرەت.
ياخشىلىق كۆرگەندە كۆپلىدىم ئۇزاق،
يامانغان ھرقاچان قىلىمدىم شەپقەت.

يوللىرىم كۆمۈلدى نۇرغا، توزانغا،
سوپۇنۇپ تېۋىندىم نۇرلارغا قاراپ.
نۇرلارنىڭ يۈزىنى توسقان مانانلار،
سۈرۈلدى ئاخىرى، كېتىشتى تاراپ.

ئىڭىڭىلەپ ھاياتىم باشلاندى شۇنداق،

توبىوندى كۆزلىرىم سۇبەيگە، نۇرغا.
ئىسمىم قويۇلدى، (بىلەمەيمەن، قانداق؟)
يېزىلدى بىر جان، دەپ ئارخىپ قۇرىغا.

دۇنياغا كەلگەندە تەمتىلەپ مېڭىپ،
قىزىقتىم نۇرلارغا قىزىقتىم تائىغا.
بىلگەنچە ئىنتىلدىم، ئەقىدمەم چىڭىپ،
مۇھەببەت باشلىدىم يېڭىچە ئائىغا.

ئۇ يامان بۇ يامان ئاۋۇسىمۇ ھەم،
شۈكىرلىر قىلىمىساڭ بولىسەن غاپىل.
ياشايىسىن ئۆمرۇڭدىن نەچچە ھەسسى ھەم،
دېيىشتى جاھالەت پىرلىرى جاھىل.

ئۆزىنىڭ قولىدا ھەركىم قىسىمىتى،
تايىمايمەن يولۇمدىن ئىزدەپ يورۇقلۇق.
ھىيلىلەر، مىكىرلەر كار قىلمايدۇ بەس،
كۆرۈنەر كېلىچەك كۆزۈمگە نۇرلۇق.

تەھقىقىكى، ئالەمەدە ھەممىدىن قىيىن،
ئەمەللەر قىلماقلۇق شېرىن سۆزلەرگە.
ھاياتنىڭ قىممىتى بىلسەڭ بۇ ئەمەس،
ھەقىقت يالىتىراپ تۇرغان كۆزلەردە.

كىم دىيدۇ كەچمىشنى قىل دىلىدىن ساقىت،
ئۇ ھامان چۈش كەبى قالىدۇ ئەسته.
ئىلاھقا تىۋىنغان كەبى بىر زاھىت،
تۈيغۇلار ھەدىيە قىلار بىر پەسته.

ھەركىمەدە بىر تاللاش بولغاندەك چوقۇم،
مېنىڭمۇ تاللىغان يولۇم بار داغدام.
بەك ئادىي بوب قالار بەلكى بۇ ئۆقۇم،
ھېسىرىم جانلىنار كۆتۈرگەندە جام.

چۈكۈنەم ئويilarدىن خالىي مەن تۈگەل،
ئۇ مەندىن قارغىش ۋە نەپەرت.
تۆلەيمەن تۆلىسەم ئاشا زور بەدل،
يائىدۇ قەلبىمە گۈلخان مۇھەببەت.

ناۋادا ھېرىقىسام سەپەر ئۇستىدە،
ساڭا كۈچ بېرىدۇ بۇ ئانا تۈپرەق.
مەن تۆكىدىن تىرلەرنىڭ مېئىسى ئەنە،
ئۇ ئەبەت ئۆمرۈمىدىن سۈلماس ياپرەق.

بۇ مېنىڭ ئېيتقىنىم ئۆمۈر ناخىسى،
ئېيتىمەن ئۆمرۈمگە قويۇلغىچە چەك.
ۋىجدانىم ئۆمرۈمنىڭ بەلكى ساقچىسى،
ئۇ بىلەن نۇرانە، پارلاق كېلىچەك.

كۆزلىرىمده مۇگىدەيدۇ قۇياش

1

من شەھەرلىك ئاددى بىر ئادەم،
سەھەرلىققا ئوخشايمەن بىراق.
يۈرۈكۈممۇ سوقىدۇ ھالسىز،
كۆزلىرىمده مۇگىدەيدۇ قۇياش.
كۈندۈزلىرى كۈلۈپ يۈرۈيمەن،
غېرىبلىقتا كېچىسى، ئەمما،
چانىقىمىدىن قۇرىمايدۇ ياش.

2

كۆزلىرىمده مۇگىدەيدۇ قۇياش،
بولۇپ قالار يوللىرىم خىرە.
پۇتلۇشىپ من ماڭالماي قالسام،
كۆرۈپ قېلىپ يىقلاغىنىمنى،
يۆلەپ قويار كىم كېلىپ مېنى؟
ئاشقىدىن ئاييرىلغان قىزنىڭ،
ياش لىقىمۇ-لىق تولغان كۆزىدەك،
خىيالىممۇ قالسا مۇڭلىنىپ،
كىممۇ سۈرتۈپ قويار يېشىمنى.
رەستىدىكى سېمىز قاسىساپنىڭ
ئالدىدىكى باغانلغان قويىدەك.

تېپىچە كلىسە ئۇمۇتلرىمە،
كىممۇ بەزلەپ قويار قەلبىمنى؟
تەنھالىقتا كەتسەم ئېچىرقاپ،
ناتۇنۇش دوست بەرگەن ناننى يەپ،
پۇتۇپ قالسا ئاۋازىمە،
كىم؟ ساداغا ئۇندەر تىلىمنى؟!
كىممۇ يوقلاپ كېلەر ھەم مېنى؟

3

كۆزلىرىمە مۇگىدىگەن قۇياش،
تېمىم-تېمىم كۆز ياشلىرىمنى،
بۇلۇتلارغا سۈرتکۆزگەن ئىدى.
خىجىل بولۇپ كېتەر شەپەقىمۇ،
تېمىم-تېمىم ھەسرەتلىرىمنى،
ئېلىپ كەتسە قۇياشقا قوشۇپ.
ئېلىپ كەتسە تەنھالىقىمنى،
زىمىستاندا تاغ چوققىسىدا،
چېچەك ئاچقان قار لەيلىسىدەك،
ئېچىلىپ كېتەر غېرب كۆڭلۈمە؟

قايتماس رېئاللىق

سوۋغا قىلدىم تۇنجى سۆيگۈڭگە،
قاسرىقىمنى ئازابتىن پۇتكەن.
بىلمىي قالغىن پىنهان قەلبىمىنى،
بۇھاياتتىن نېمىلەر كۇتكەن.

ئادرېسىنى قوياي باستۇرۇپ،
پاك سۆيگۈمنىڭ يۈرەك قېتىمغا.
ئىككىلەنمەي سىزىپ قوي چەمبىر،
قەلبىڭدىكى غۇۋا ئېتىمغا...

چانىقىمدىن تامچىدى قان-ياش،
شاتلىقىڭغا بولاي مەن شېرىك.
چىرقىرىماس يۈرىكىم دوزاق
ئازابىنى تارتىساممۇ تىرىك.

ئىككى سونپت

1

ئۈزۈن چېچىڭ چىرماشقاندا بەل-پۇتلىرىڭغا،
تېشىلىدۇ كۆ گۆھرى، تامچىتىپ قان-ياش.
مۇجەسسىمەمدۇر پاك گۈزەللىك ۋۇجۇتلىرىڭغا،
قان قۇسىدۇ ھەسەت قىلىپ ھۆسنىڭدىن قۇياش.

ئاي يۈلتۈزلار مۆكۈشىدۇ بۈلۈت كەينىگە،
ئوت پۈركىسىڭ تەبەسسۇمدا چەكسىز ئاسمانغا.
ئىزىلەڭ قالار ئۆچەمەس بولۇپ چىقسالىڭ سەيلىگە،
ئەرمەك بولار چىمىدىم توپاڭ جىمغۇر ئارمانغا.

يا ئەمەسسىن جەننەتتىكى پەرى نەسلىدىن،
ئىنسانىدىكى گۈزەللىكىنىڭ بەرى سەندە جەم،
تاللاپ يۈرۈپ، ئالغانىمۇ سىن باهار پەسلىدىن،
قاچانلاردا تۇغۇلدۇڭ سىن، مەن ئۈچۈن ئەركەم!

منىڭىشەيلى ياشلىقتىكى ئاززو ئېتىغا،
سىڭىپ كەتسۇن پاك ئىشقىمىز كۆڭۈل قېتىغا!!...

2

قىزلار ئۈچۈن ئەڭ كېرىكى، شەرمى-ھايادۇر،

هایا بىلەن ياشغانلار كۆكتىكى چولپان.
قىزلار لېۋى، جانغا شىپا مېھرىگىيادۇر،
بىر سۆيۈشتىن يۈرەكلىرده يانىدۇ گۈلخان.

ئۈلگىسى سەن ۋاپا بىلەن سۆيدۈرگەنلەرنىڭ،
لەززىتىمىدىن تىلىم تاتلىق، ھېسلىرىم تاتلىق.
(ئاشقىمەن پاك ئىشقىدا كۆيدۈرگەنلەرنىڭ،
ۋاپادارلىق ۋۇجۇمدا قۇچىدۇ شاتلىق.)

شەرمى-هایا ۋاپا بىلەن كەلسە بىرىكىپ،
چىن مۇھەببەت چېچەكلىيەن ئۆمۈر بېغىدا.
«مەن سۆيىمەن سېنى» دېسەم كەتمە تېرىكىپ،
شۇنداق ھەۋەس بولىدىكەن ياشلىق چېغىدا.

سۆيگۈمىزدىن چېچەكلىرگە پۇركەنسۇن ئالىم،
ئىچەي شەربەت، گۈلگۈن لېۋىڭ بولسۇن پىيالىم.

پەرۋازىمدا گۈللىتىمن باغ

من باهارغا ئاشق قوش كەبى،
قانىتىمنى پەرلىدىم تاڭدا.
چېچەكلىرگە چىلاپ رەڭىمنى،
ناخشا ئېيتتىم سۈزۈك ئاهاڭدا؟!

سۆيۈۋالدى ئىزلار قالدۇرۇپ،
يۈزلىرىمنى شىتىلە شامال.
شەبنەم بولۇپ قەلبىم بېتىگە،
سىم-سىم سۆيگۈ چۈشتى ئېھتىمال.

ياپىپشىل تاڭ روھىمغا ئەزمەك،
پەرۋاز قىلدىم بىر سۆيگۈ باشلاپ.
چەكسىز ئالىم كەڭلىكلىرىدە،
قېيىق ئاتتىم كەڭ غۇلاج تاشلاپ.

«مهبُوس» بولۇپ قالغان مۇئەللىم

ياشلىرىمنىڭ نازۇك يېپىلىرى،
چانىقىمىدىن ئۆزۈلدى بىر رەت.
ئۆتونۇشكە تولغان چېھرىڭدىن،
ئۆكسۈپ كەتتى يۈرىكىم دەھشت.
ئېھ مۇئەللىم! مىسکىن قەلبىڭىھ،
دەل ئازابىم تۇغدى مۇھەببەت.

خالىي بولۇپ مىننەت تامادىن،
كۈن ئۆتكۈزۈڭ سېرىقتىال، ئۇدۇل.
مېھنەتلەرىنىڭ بولماي ئوبورۇت،
يانچۇقۇڭدىن يېتىرقىدى پۇل.
جاپايىڭدىن تۆرەلگەن كېسىل،
يۈرىكىڭنى قان قىلدى ئۇ يول.

نۇر بېرەتتىڭ قەلب قەسىرىڭىھ،
ئىلىم-پەندىن ياندۇرۇپ پانۇس.
ياخشىلىققا ئۇندەپ ئىنساننى،
ئۆگىتەتتىڭ ياشاشنى راۋۇرۇس.
يىقلوغاندا دوسكا تۈۋىدە،
كۈتكەنمىدىڭ بولۇشنى «مهبُوس».

سقىلغاندۇ بۇ كەمگە نەچچە،

ئىزتىراپقا تولغان يۈرىكىڭ.
هایات شامىڭ ئۆچمەيدۇ ئېبەت،
(بولۇپ بېرىھى ئىككى بۆرىكىڭ)
سەن ياشايىسىن، باردۇر ئەۋلاتقا،
يۇرت-ۋەتەنگە كۆپلەپ كېرىكىڭ...

خاتىرجەم بول، سېنى «تۈرمە»دىن،
پات يېقىندا ئەيلەيمىز ئازات.
غۇرۇرمىز سەندەك «مەھبۇس»قا،
«قوشۇن» تارتىپ، قىچقىرار غازات.
قايىتىپ كېلەر يەنە مۇنبىرگە،
ئۆمۈرۋايدىت بىلىملىڭ تارات.

کەچۈر مېنىڭ ساددىلىقىمنى

كەچۈر مېنىڭ ساددىلىقىمنى،
كېتىپ قالسام خوشمۇ دېمىستىن.
خاپا بولۇپ يۈرگەنچە دەرھال،
بۇ ئىشلارغىن چىقارغىن ئەستىن.

كەچۈر مېنىڭ ساددىلىقىمنى،
بەرسەڭمۇ گەر چەكسىز ئىمتىyar.
كېچىلەرنى قۇچارمەن غامىكىن،
چىللەسىمۇ نەچەچە رەت خوراز.

كەچۈر مېنىڭ ساددىلىقىمنى،
سوئىلەمىدىم قېنىپ بىر قېتىم.
ئەلمىساقتىن بۇنداق بەختكە،
نائىل بولۇپ بېقىپتىكەن كىم؟

كەچۈر مېنىڭ ساددىلىقىمنى،
سېنى ئۆۋلاش ماڭانە حاجەت.
بىردىمچىلىك ئېزىتىقۇ ھەۋەس،
بىر ئۆمۈرلۈك كەلتۈرىدۇ رەت.

كەچۈر مېنىڭ ساددىلىقىمنى،

كۆيۈپ قېلىش مۇھەببەت ئەمەس.
بەخت قۇچۇپ قەدىر كېچىسى،
نادانلىقنىڭ يىلتىزىنى كەس!...

قاشقال دهرهخ

کەيدۈرمەپتۇ ساڭا باش-باھار،
يېشىللىقتىن پۇتكەن لىباسنى.
ئەسلەتمەپتۇ ئەپتى-سيياقىڭ،
گۈزەللىكىنىڭ شاهى ۋېناسنى.

يىلتىزىڭدىن چىرىپىسىن...دېمەك،
هایات ساڭا ئاچماپتۇ چىراي.
بىر ئۆمۈرلۈك ماكانىڭ ئەمدى،
شورى ئۆرلەپ، قاغىجىرىدىغان ساي.

قاشقال دهرهخ، تاتلىق چۈشۈڭنى،
ئوغۇرلايدۇ، تۈزلۈق زەي سۈلار.
قېتىپ قالغان تەبەسسۈمىڭگە،
ماتەم كۈيى قوڭغۇراق چالار.

تەلۋە بوران يېقتىپ بىر كۈن،
قەبرىلدەرگە بولارسىن شادا.
كېسۈۋېلىپ بالىلار ياكى،
شىلتىپ يۈرۈپ، بېقىشار پادا.

كۈنلەر ئۆتۈپ بولامسىن تېخى،

لاؤلدىغان ئوچاققا تۈرۈق،
كۈللىرىڭنى توزىتار شامال،
تەقدىرىڭنى تۈگىتىپ تولۇق.

پراقنى كۈيلىهيدۇ دەردىلەنگەن قومۇش

تەنھالىق مەن ئۈچۈن ئازابلىق تۇرمۇش،
روھىمنىڭ بەرگىدە ئۇنۇپتۇ شىۋاق.
چۈشلەرنى قوغلىغان قەدىمكە قومۇش،
نەي بولۇپ كۈيلىهيدۇ سۆيگۈنى ئۇزاق.

چۆلدىكى تۆگىنىڭ كولدۇرمىسىدەك،
چىقىرار تاكسىنىڭ سېڭنال ئاۋازى.
ئۇنىڭغا قىپ-قىزىل لېنتا چىگىلگەن،
توبۇڭغا ئاتاڭمۇ-ئاناڭمۇ رازى.

ئازابلىق كۈنلەرگە ئەستىلىك بولۇپ،
زمر ياغلىق تەكتىدە تۆكۈلەر يېشىڭ.
(ھۇمايۇن قەپەزدە سايرايدۇ مۇڭلۇق،
بوب قالدى ئاقىۋەت زاغلار دەرت تېشىڭ)

پراقنى كۈيلىهيدۇ دەردىلەنگەن قومۇش،
كۈيىدە بەختلىك كۈنلەرمۇ نازىل.
تەنھالىق مەن ئۈچۈن ئازابلىق تۇرمۇش،
گادايلىق سۆيگۈمنى چەيلىگەن قاتىل...

چۈش

قەلبىمىدىكى ئىككىنچى ھەسرەت،
يېقىتماقتا رېئاللىقىمغا.
قانىتىنى كېسىر ئەقلەمنىڭ،
قولۇڭدىكى پىچاڭ ۋە قايىچا.

بوغۇچلانغان يېتىم باچكىدەك،
بۈرەر سەرسان روھىم پالاقلاپ.
سوئىپ قويىماس چاك-چاك لېۋىگە،
بۇلۇت، يامغۇر شامال ۋە ئاپتاتاپ.

چۈش...

روھىمىدىكى تەنها يولۇچى،
تەقدىرىمگە بارماقتا كىرىپ.
تالڭىز پەيتىدە ئالىدۇ قارشى،
غېرىپ ئۆيۈم ئەلەملەك تىنىپ.

بیۋاپاغا

يۈرىكىڭنى قەغەزگە ئوراپ،
چەكسەم ئەگەر قېنىپ بىر قېتىم.
توتونلەردىن ئالىدۇ نەپەس،
ئۈلۈغ تىنىپ خاتىرجە ملىكىم.

دۇنيا

كۆزلىرىمگە تاشلانغان دۇنيا،
تەبەسسومى بەكمۇ كۆڭۈلسىز.
يارىلانغان شىردەك ئۇ گويا،
تىپىرلايدۇ ھۇۋلايدۇ ئەنسىز.

كۆزلىرىمگە تاشلانغان دۇنيا،
قەدەھلەرگە كۆنگەن شاراب ئۇ.
ئىچىۋېتىر ھامان مەيخورلار،
ھايات كېسىمى بەلكى شۇنداقتۇ.

هایات ییلتىزى

ئايال، ييلتىز، توتاش كەتكەن روھ
ئالىمىمنى كېزىدۇ ھەرددەم.
بولۇپ قالدى شەرتلىك بىر ئۇدۇم،
ئىزىڭ تامان جۆنىگەن قەدەم.
ئەبجەق ھېستا جۆيلىگەن تۈيغۇ،
مانانلاردا لەيلەيدۇ جانسىز.
ييلتىزىڭدىن تامچىلىغان قان،
يۈرىكىمده ياسايدۇ ئەگىز....
ئايال-ۋەتن، تۇغۇم ۋە ئۆلۈم،
تەڭرى بەرگەن بۈيۈك مۇئەمما.
چۈشەكەشتە شان-شەرەپ يېزىپ،
ئويغانغاندا يىرتىمەن يانا.
شۇنداق ساڭا شان-شەرەپ يېزىپ،
يىرتىدىغان تۈيغۇلار كۆپتۈر.
سېنى ئاتاي هایات ييلتىزى،
كەل قېشىمغا ئامرىقىم،
كەپتۈر.....

تونۇش يوللار

تونۇش يوللار ئۇزاق كەچمىشنىڭ،
ھەسرەت باي داغدام يوللىرى.
بۇ يوللاردا پىراق تەشۋىشنىڭ،
سالا-سالا غايىب قوللىرى.

بۇ يوللاردا ماڭسام قاچاندا،
ياندىشىدۇ بىر ساھىب جامال.
يۇرىكىمنى قوچۇپ ئارماندا،
داۋام قىلار ئىبەدى شۇھال...

باغچىدىكى ئۇچرىشىش

كەلمەكتىدۇر ئاستا يېقىنلاپ،
يۈرىكىمگە مېغىزەڭ توپلىي.
ئۇمچەيمەكتە بېتۇن ئورۇندۇق،
يىغلىماقتا ئەسەبلرىم، ھەم!

تونۇشمىغان ئىككى يۈرەكتە،
ئىككى ئاتەش كۆيەر لازۇلداپ.
كىملەرگىدۇر ئۇمتۇلسە بىرى،
بىرى يۈدۈپ يۈرىدۇ ئازاب.

ئىككى يۈرەك، ئىككى خىل دۇنيا،
ئۇچرىشالماس بىر نۇقتىدا ھەم.
كېتىۋەرگىن ناتونۇش قىزچاق،
سوز تاشلاشقا جۈرئىتىممۇ كەم!...

كۈنلەر ئۆتۈپ قۇچارسەن بەخت،
ئايلىنىشنى قويۇپ بىھۇدە.
باغچىدىكى سەن، مەن ئۇچراشقا،
تونجى كۈنگە گۈۋاھدۇر سېدە.

يۈرىكىمنى بەرمە قايتۇرۇپ

كىرىپ كەلدىڭ مىسکىن كەپەمگە،
يۈرىكىمنى قايتۇرماقچىدەك.
ساڭا تەۋە بولغىلى نېكەم،
ئۆت تەپتى بار، يالقۇنلۇق يۈرەك.

خىيالىمنىڭ نازۇك پىلتىسى،
ئېپ كېلىدۇ دىلغا پارتلاش.
ئويغاق تۇرۇپ كۆرگەن چۈشۈمىنى،
ئېسى-يادىڭ قىلار خام تالاش...

بېكىنەمن غېرىپ كۆلبەمگە،
«ئاغرىق» مەدىن ۋايىسەپ قەللىمنىڭ.
مەنلا تارتاي سۆيگۈ ئازابى،
ئېپ كېتىۋەر، يۈرىكىم مېنىڭ...

زىمىستانغا تۆكۈلگەن باھار

ئاجايىپ ئىش، يۇرىكىمگە ئوت كەتتى بىردىن،
قىيا بېقىپ بىر تەبەسىم قىلىشىدىن، يار.
قىش-زىمىستان كۆڭۈللەرنى باسىمىۇ قاردەك،
كۆلۈمىسىرەپ قارىشىدىن تۆكۈلمەر باھار.

چاقماق بولۇپ چېقىلغاندا ئىككى زەررە نۇر،
مۇسېمەت قۇتۇپ تېشىپ ئۆتتى مەنىپىي قۇتۇپنى.
ئەپقاچىمىدىڭ كۆزلىرىڭنى شۇندىمۇ، دىلدار،
ئۆزۈڭ ئاچتىڭ ئىشىق ئۆبىگە سالغان قولۇپنى.

ئەمدى سۆيگۈ لاچىنلىرى چىقتى ئەركە،
خالىغانچە قانات قاقسۇن بۇ كەڭ سامادا.
جاكا قىلسۇن كائىناتقا سۆيگۈ سىرىنى،
«ئىككى ئاشق ۋىسال تاپتى» دېگەن سادادا.

ياشاش پەلسەپەم

شائىرمن، ئاۋامنىڭ، ئەلنىڭ كۈيچىسى،
يازىمەن ئىشقىدا كۆيۈپ كۈنۈ-تۈن.
ئەل بىرگەن ئىلهامنى، ئەقىل-دىتىمنى،
سېزىمەن ئالەمەدە ئۆزۈمىنى پۈتۈن.

ئالەمەدە ئىنساندەك گۈزەل شەيىھى يوق،
گۈزەللىك يارالغان بولغاچقا ئۇندىن.
سېزەلمەس ئېۋەنلەر قۇلاق، قاش-كۈزى،
ئېغىزى، يۈزلىرى، چېچى، بۇرۇن... دىن.

بەل، پۇتى، قوللىرى، (بارچە ئەزايى)،
ئاجايىپ كېلىشكەن، جەزبىكە بەك باي.
تۇرقىدىن بەختلىك سېزەر ئۆزىنى،
ئەينەكتە كۆرۈپلا پادشاھ گاداي...

قولىقى ئاڭلىماس، پۇت-قولى باسماس،
بوب قالسا، بۇ ھەركىز سانالماس ئەيىب.
ھەركىمە بىر كۆڭۈل شاھتۇر ئۆزىگە،
ئىنسانلىق بەختىدىن بولۇشار كەيىب.
شۇڭلاشقا ئىنساننى ئۆلۈغلاپ نەزمە،
پۇتۇشكە بىر ئۆمۈر ئېلىدىم ئەھدى.
رازىمەن ئۆلۈشكە ئىنسانلارنى دەپ،

مىڭ جېنىم بولسىمۇ ئاڭا پەيۋەندى.

ياشىسام ئۇلاردەك هالا، تۈز كۆڭۈل،
ئادەملىك بەختىمىدىن تۆكەلىسىم ياش.
ئۇلارغا مېھرىمنى تەكشى تاراتسام،
نۇرۇنى سەپكەتىدەك تەكشى ئاي-قۇياش.

قولىغان بىر توقاچ بېرەلمىسىمەممۇ،
تۇتقۇزسام ئەدناسى بىر تال باشلىق دان.
ئۆگەتسەم شۇ باشاق بىر تال داندىنەمۇ،
تەر تۆكۈپ ئەجىر قىپ ئېلىشنى خامان.

شۇ مېنىڭ بەختىمىدۇر، (ئىنسانلىق بەختى)
ئالەمچە شادلىقتىن بېشىم ئاسماندا.
ئۇلار توي ئوينىسا يۈرىكىم مەمنۇن،
مەن شېئىر يازىمەن يۈرۈپ پىنھاندا.

بىر كۈلکە بىر قۇچاڭ شېئىر تۇغىدۇ،
پەپىلەپ ئالارمەن باغرىمغا ئۇنى.
ئەسەبى يىغىمۇ ئاڭا ھامىلىدار،
يىغا ۋە كۈلكىدە ھايات يەكۈنى.

شايرلىق ئۇنىۋانىم ياكى تونۇم يوق،

لەۋەلەر ئاسىدىم ئىشىك ئالدىمغا.
تونۇماس كۆپ كىشى مېنى شائىر، دەپ،
كۆر ئەمەس ناخشامغا، شوق دۇتارىمغا...
كۈبۈمگە پەقتلا بىر ئۆزۈم ھەمراھ
ئاۋام، دەپ كۆنۈككەن تىلىمغا رەھمەت.
(تىلىمەن ئۆمرىنى ئۇزۇن بولسۇن، دەپ،
تېنىڭە مەڭگۈلۈك يۈلىممسۇن دەرت.)

بۇ مېنىڭ مەڭگۈلۈك ياشاش پەلسەپەم،
ئۆمۈرلۈك ئەقىدەم چىقارغان يەكۈن.
بۇ قارار، ئەھدىمىدىن ۋاز كەچسەم ئەگەر،
جىسىمىمنى تاغ باسسوں، قارا بەر يۈتسۈن!...

يېزىلىمىغان خەتنىڭ داۋامى

ئېلىپ كېتىر نۇرغۇن ۋاقتىمىنى،
يۈرىكىمده يېزىلىمىغان خەت.
ئاۋارىمن ئوقۇپ بولالماي،
يۈكلىسىمۇ خىيالىمغا دەرت.

ئەستىلىكلىر سوپۇلار بىر-بىر،
كەچمىشلەرنىڭ تۇتۇپ خۇمارى.
تاتلىق ئۇندە تامشىغان لەۋەر،
يېزىلىمىغان خەتنىڭ داۋامى.

جۇدالىقنىڭ ئۆرلەپ جۇددۇنى،
ئۇھسىنىمەن مىسکىن قەلبىمىنىڭ.
ياۋايى قوش كەتتى يىراقلاب،
ئۇ تۇرمۇشقا تېخى كۆپ گۆدەك.

ئەنسىرىيەن، چۈچۈيەن پات-پات،
تەقدىرىدىن ئەسىلىرىم بىھۇش.
يېزىلىمىغان خەتنىڭ داۋامى،
بولۇپ قايتىپ كېلمەرمۇ شۇ قوش.

قىممەتلىك سوقات

سەھرادىكى مۇئەللەمە قىز،
جۈنەپ قالدىڭ بۈگۈن شەھەرگە.
يېتىرقىما، كېتىۋاتىمىسىن،
ئۆلۈم پۇراپ تۇرغان مەھىشەرگە.

يارىشىدۇ ئەتلەس كۆينىكىڭ،
كۈچىسىدا ماڭغان ئۇيياتچان.
چاچلىرىڭنى تاشلاپ يەلكەڭگە،
قەددىڭنى تىك توتۇپ ھەرقاچان.

چۈچۈپ كەتمە تونۇيالماي ھەم،
تىكىلەنچە لاتاپىتىڭگە.
دۇكاندىكى تىكلىمە ئەينەك،
كۈۋاھ قىزلىق لاتاپىتىڭگە.

بولمىسىمۇ ئېگىز پاشىنىسى،
لاتا كەشىڭ جېنىڭغا راھەت.
سودىلىقنى پۇتتۇرۇپ بولۇپ،
يېتىرقاشنى دەرھال ئۇنتۇپ كەت!

سومكاڭدىكى دەپتەر قەلەملىر،
گۇدەكلىرىگە ئانالغان سوقات.

بۇ بىر كۈنۈڭ ئۆتتى مەنىلىك،
قايتىپ بېرىپ بىلىمماڭ تارات.

ئەقىدە گۈلدىن ئەۋەتتىم دەستە

ئەقىدە گۈلدىن ئەۋەتتىم دەستە،
مۇھەببەت لېۋىدە قويغىن سەن پۇراپ.
دىماققا ھىدىلىرى چاچراتسا خۇش بۇي،
غەرق مەست بولغۇچە سۈمۈرگىن شوراپ.

ئەقىدە گۈلدىن ئەۋەتتىم دەستە،
كۆچۈرگىن ئاۋايلاپ كۆڭۈل بېغىغا.
يىلتىزىسىز بولسىمۇ قالار پىلتىڭلاپ،
ئىلاھى كۈچ تولار يۈمران بىخىغا.

ئەقىدە گۈلدىن ئەۋەتتىم دەستە،
كۆڭۈلنى كۆڭۈلگە باغلايدۇ شۇ گۈل.
قىيامىغا يېتىدۇ سۆيگۈ شىرنىسى،
ئىككى تەن سىڭىشىپ كېتىدۇ ئۈدۈل.

پىچىرلا ئامرىقىم سۆيگۈ ھەققىدە

پىچىرلاش، سېھىرلىك، يېقىمىلىق بىر ئۇن،

پىچىرلاش، تەبىئەت تىۋىشى گويا.

پىچىرلاش كۆڭۈلنى قىلىدۇ پۇتۇن،

پىچىرلاش مۇھەببەت مېۋسى گويا.

پىچىرلا ئامرىقىم قۇلاقلىرىمغا،

ئاڭلايدۇ زەن قويۇپ تەن-تېنیم بۇدەم.

ئۇرۇلار ھىدلەرىڭ دىماغللىرىمغا،

باغرىمدا پىلتىخلاپ تۇرسىن ئەركەم.

پىچىرلاپ مەڭگۈلۈك ۋاپا ھەققىدە،

چىن سۆيگۈ تىلەيسەن، سورايسەن قەسەم.

بۇلدى قىل لېۋىڭگە سۆيەي چوڭىدە،

شۇ ساشا مەڭگۈلۈك ۋاپا ئەقىدەم.

چىن سۆيىگۈنى تېپىۋال ئەمدى

سەلكىنىڭدە سەگىگەن يۈرەك،
ئارمىنىڭنى كەتتى هاپاشلاپ.
ئۇ سۆيىگۈدىن بېرىدۇ دېرەك،
مۇھەببەتنى قەلبىڭگە باشلاپ.

تەنتەكلىكىڭ چىقاردى تارتىپ،
باللىقنىڭ چوڭقۇر غارىدىن.
كۆتۈرەلمىس يۈكىلەرنى ئارتىپ،
جەسۇر قىلدى سېنى قايىتىدىن.

سىناقلىرى كۆپتۈر سۆيىگۈنىڭ،
باللىققا قايتما ئەبەدى.
بىلسەڭ پەقدەت مەنلا سۆيىگۈنۈڭ،
چىن بەختنى تېپىۋال ئەمدى.

چۈشۈمىدىكى ئوغۇزراڭ قىزغا

چۈش بىرگىدىن ئۆزۈۋالدىم ئارزو مېۋىسى،
مدقامىغا يەتتى ئاخىر تىترەڭگۈ تىلەك.
پۇچۇلانغان قەلبىم ئارا يىغلايدۇ بىر قىز،
ھەسرىتىنى مېنىڭ بىلەن تەڭ تارتىماقچىدەك.

قاناتلانغان خىياللارغا ئېسىپ لەۋەلەر،
چۈمپەردىسز مۇھەببەتنى ئېلىدىم تاۋاپ.
روھ جىلۇسى خىلۇقتىلەرگە ياندۇرۇپ پانۇس،
تەشۈشىمگە سوۋغا قىلدى قان رەڭگى شاراب.

چۈشىنىكسز ئىستەك بىلەن خەجلەپ نومۇسىنى،
 قول ئۆزارتىم چۈشۈمىدىكى ئوغۇزراڭ قىزغا.
تۇرمۇزلانغان پاك يۈرەكىنىڭ ئوت ئېپ موتۇرى،
تىزگىنىنى قويۇپ بەردى چۈشۈرمەي ئىزغا...

رېئاللىقنىڭ رىيازەتكە ھامىلىدار پەيتى،
رەڭسىز سۆيگۈ سىماسىنى ئالارمۇ پۇركەپ.
تەشۈشىم يوق، چۈشۈمىدىكى ئوغۇزراڭ قىزغا،
ئازاپلانغان يۈرىكىمنىڭ بېرىمەن سۆزلەپ.

كەچكۈزدىكى بىر تال يوپۇرماق

كەچكۈزدىكى بىر تال يوپۇرماق،
تەۋە بولۇپ قەدىم ئۆتۈمۈشكە.

قىپ-يالىڭاچ تىترەيدۇ غال-غال،
يېپىشقاڭچە بىر تاتلىق چۈشكە.

ئۇنىڭ ئاشۇ چىراىلىق چۈشى،
ئۇزۇن ئۆتمەي بولىدۇ بەربات.
ياكى بىر تالچى لىسا باهار،
جىلۇھ قىلار سۆيۈملۈك ھاييات.

چالا ساۋات ئىكەنلىز ئۇقساام

تەنھالىقنىڭ غېرىپ ھۇجىرسى
خىيالىمغا پۈتمەكتە قانات.
ئۆزۈم يالغۇز چىقارماقتىمن،
«تۇرمۇش» دېگەن بىلىمدىن ساۋات.

ئۆزۈلمەس تار ئۆزۈلدى بۈگۈن،
ناخشىلىرىم قالدى ياش تۆكۈپ.
ئەسەبلىرىم قايغۇ چايقايدۇ،
يۈرەكلىرىم كەتكەندە ئۆكسۈپ...

سەن نەلھەردە يۈرۈپ بۇ كېچە،
تىلىدىڭكىن كىملەردىن پاناھ؟
كۆزلىرىڭدىن يامرىغان قىيان،
ياسىغاندۇ يۈگەنسىز دەريا!

مەلۇماتلىق بولسا قەمۇ ئالىي،
ئېتەلمىدۇق كۆڭۈلنى تاتلىق.
تۇرمۇش دېگەن بىلىم يۇرتىدا،
بىز ئىكەنلىز چالا ساۋاتلىق.

بۈگۈن سەھەر سىم-سىم يامغۇردا

بۈگۈن سەھەر سىم-سىم يامغۇرنىڭ،
ئۇۋىسىدا قاپتىمىن ئۇخلاپ.
تولغىنىشتا ئۇھسىنىپ ئۆزاق،
چۈشلىرىمنى قاپتىمىن يوقلاپ.

پەرزاتقا ئايلىنىپ بۇدم،
بۇزۇلدىغان پىۋا كۆپۈكى؛
بۇلۇپ قاپتۇ قىرقىق كۆكۈلا،
ئېتىزدىكى قوناق پۆپۈكى.

ماڭلايدىكى ئاشۇ سېكىلەك،
تۇنۇگۇنلا ئۇچ تارتقان تېخى.
يۇلتۇز ئەمەس ئىدى جۇپ كۆزلەر،
پارلىمايتتى قۇياشتەك سېخىي.

بۈگۈن سەھەر، ئۆزۈمنىڭ ئوماق،
پىۋىسىغا يۆلىنىپ ئۆزاق.
كۆرۈپتىمىن ئالەمشۇرمۇل چۈش،
چۈش بەرگىگە قاپتۇ ئىلىنىپ،
مەستلىكىدە غىلغايىغان قاراق...

بۈگۈن سەھىر، سىم-سىم يامغۇردا،
بۇزۇلدىغان پىۋا كۆپۈكى.
باش قويىغىنىم پەرىزات ئەمەس،
هالسىز تىنغان پىۋا كۆپۈكى...

يۈرىكىمنى قايتۇرغىن قىزچاق

1

شۇنداق قىلىپ مېنىڭ قىسىتىم،
مەھكۈملۈقتىن ئالدىن نېسىۋە.
شۇنچىلىكمۇ قەدىر-قىمىتىم،
ئەجەب چاندىڭ، سەۋەبى نېمە.

قوقاڭ قىلىپ بۇ پاك يۈرەكىنى،
ياققان ئوتىنى ئۆچۈرۈلۈچ ئۆزۈڭ.
بۇرۇختۇم قىپ نۇرلۇق تىلەكىنى،
شۇمۇلۇق تىلەپ چەكچىيەر كۆزۈڭ.

قىسىتىمىز ئەمەستۇر ئوخشاش،
سەنغا خوشال، مەن بولۇم ئوسال.
يۈرىكىنگە ئورالغان شۇ تاش،
غۇلىتىدۇ دەريالاردا سال.

2

ئەي تاش يۈرەك سەنمدىڭ ماڭا،
چاقچاق قىلىپ كولدۇرلاتقان بەك.
ئىللەق سۆزۈم ياقمىغاج ساڭا،
ھەر قەدەمە تارقاتتىڭ ئۆسىك.

تىۋىشىڭنى چىقارما بۇ دەم،
ئېلىۋالىي سەندە بارىمنى.
يۈرەكلىرىم سېنىڭدە شۇدەم،
ئاشۇرسەن يەنە زارىمنى.

چۈشىنەتتىم كۆڭۈل ئاياشنى،
يۈرېكىڭنى قىلغاندا ئىزهار.
سېنى بۇدەم يار، دەپ ئاتاشنى،
ئەمدى نېسىپ كۆرمەيمەن زىنھار.

سوپىگۈمنى بەر، يۈرېكىمنى بەر،
دىلدا قەرزىم قالمىسۇن بىر تال.
يۈرېكىمنى قايتۇرمىساڭ گەر،
ياشىشىمغا يوقتۇر ھېچ ئامال.

ئۇندىن ئۆزگە ئالار نەرسەم يوق،
تىلىمەيمەن سوپىشنى ھېسىز.
ئالسام بەرگەن قەلبىمنى تولۇق،
شاڭلىنىمەن بىر پۇتۇن ئەي قىز.

بەختىڭ ئۈچۈن تۈنگەن بەختىم،
دوزاخ بولۇپ تۇيۇلدى بىر رەت.
غۇبارسىزدۇر سەن سوپىگەن قەلبىم،

مەن سۆيىگەنچۈ؟ بىر يېرىپ كۆرسەت.

قايسىمىزنىڭ ئىكەن ھاۋالىق،
قايسىمىزنىڭ بۇرۇختۇم پەقەت.
قايسىمىزنىڭ سۆيىگۈ ناۋالىق،
قايسىمىزنىڭ ئورۇنسىز سەپسەت.

بەختىمىز كۈلىلگەن كېچە،
ئىدىلاڭ شۇنداق قەيسەر، بىجرىم.
قەسىملەرىلاڭ ئىدى ئۆزگىچە،
سۆيۈنگەنتى ئاھ مېنىڭ جىنىم.

مۇسىبەتلەر تولغان مازاردا،
ياتماقتىمن روھىسىز ۋە زەئىپ.
بىجرىممەن، گاھى- گاھىدا
ھوش- كاللامدىن كېتىممەن ئېزىپ.

3

ھېلىقى كەچ ئېسىمدىن چىقىماس،
تال باراڭلار ئېتكى يايغان چاغ.
كۆزلىرىمىز ئەسلا قىيالماس،
پىنهانلىققا ئورالغاندا باغ.

«مەڭگۈ بىللە ئۆتەيلى» دېگەن،
قەسىمىڭنى يادلىدىم جېنىم.
يۇرىكىمنى بەزلمەپ ۋە بەزەن،
سوزلىرىڭنى تەكرارلاپ تىلىم.

ئويلىمىغان تېيىپ كېتەر، دەپ،
قەسىمىڭنى بىلىپ مەن بىر تاغ.
مەن ھەيرانمەن، ھەيرانمەن ئەجەب،
رشتىڭنى سەن ئۆزدۈڭكىن قانداق؟

4

سەندىن ئۆمىد ئۆزگەندىن بېرى،
يۇرمەكتىمەن يىگانە، تەنها.
مۇھەببەتنىڭ ئوتلۇق كۈلىرى،
بىلىنەكتە گويا مۇئەمما.

مەيلى يۇرگىن، چۈشكۈن خىيالدا،
مەيلى يۇرگىن، ۋىجدان نومۇس ئار.
مەيلى يۇرگىن بەختىڭ قارامدا،
مەيلى ئەزىز بولغىن مەيلى خار.

5

بۇ ھەممىدىن قەلبىڭدىكى داغ،

كۆزلىرىڭىدە ئاچقىق كۈلکە ھەم·
سەن ئۆزەڭگە ئىشەنگەن شۇ چاغ،
بىلسەڭ ئىدى ئۆتكىلى نىكەم·

يوقاتقاندا گۈل ياشلىقىڭنى،
تەننەكلىك كەلتۈرىدۇ دەرت.
ئۇمىدىسىزلىك سېنى ھەم مېنى،
بىر يولدىلا ئېيلەيدۇ لەھەت.

ئېچىنمايمەن ئۆزۈمگە ھەرگىز،
يەنە سەنچۈن چېكىمەن ۋايىم.
گەپ ھار كەلمەس ساڭا بىر ئېغىز،
كېپىنىڭنى پىچسۇن خۇدايىم.

من ئۆزۈمگە شەكىلسىز قاتىل

ئۆز-ئۆزۈمىنى بولدۇم ئۆلتۈرمەك،
ئېھ ئۆتۈشكە تەۋە ھەممىنى.
سۇغۇرمىدىم غىلاپتىن پىچاق،
ئىزلىمىدىم گۈگۈم پەيتىنى.

تۇتقىنى يوق ياكى خۇمارىم،
جان تىلىگەن ئوغا-زەھەرگە.
من ئۆزۈمگە شەكىلسىز قاتىل،
تەۋەككۈلچى تاغدەك خەتەرگە.

تەننى قايىتا چۈۋۈپ ياسايمەن،
تۈرگۈم روھنى پاكلاب قايىتىدىن.
شاخلىتىمەن ئەقىل-ئىدراكىنى،
سۈزۈپ ئېلىپ يۇندا-لايىدىن.

ياخشىلارغا ياندىشىپ يولدا،
لېزگىن، مەغرۇر تاشلايمەن قەدەم.
ئىزلىمەڭلار، ئىلىگىرىكى «من» يوق،
هازىرقىسى «بەختلىك» ئادەم...

بىر ئوت بار...

بىر ئوت بار، يالقۇنلۇق تىلەكتىن پۇتكەن،
قاناتلىق خىياللار ئائىا مۇجدىسىم.
كۆيگىنى تىلىسىلىق جەزىرە ئەمەس،
كۈلپەتنىڭ كۆزىدەك يۈرەكتىكى غەم.

بىر ئوت بار، ئاتەشلىك پېچتا تاۋلانغان،
سوپۇشنى ئۆمۈرلۈك ئەتكەن تىل-تۇمار.
ئىنتىلەر چەكسىزلىك ئالىمى ئىچرە،
بېسىلماس ئەبەدى ئۇندىكى غۇبار.

بىر ئوت بار، رىيازەت ئائىا ھامىلىدار،
ئۆمۈرلۈك قايغۇ-دەرد ئۇنىڭ شېرىكى.
مەھكۇم روھ قېتىدا تۇرغان چوغۇلىنىپ،
ناىئۇان شائىرنىڭ ئوتلۇق يۈرىكى...

مەن

مەن...

كۆكسۈڭدىكى ئوغۇزىرەڭ شاراب،
تىنىقىڭدا تۆلىگەن قۇش ھەم.
كۆزلىرىڭدە ئىلاھىي يۈلتۈز،
كىرپىكىڭدىن قاڭقىغان شەبىھەم.

مەن...

قاشلىرىڭدىن قاڭقىغان ھىلال،
چېھەرىڭدىكى ساخاۋەتلىك نۇر.
چۈشۈڭدىكى تاتلىق شىۋىرلاش،
يۈرىكىڭدە تۈنىگەن غۇرۇر...

مەن...

چىنارىڭدا شابىلىغان نوتا،
دىمىغىڭدىن تارالغان ئەمبىر.
ھەلقۇمىڭدا چېچەكلىگەن جان،
بىر نۇقتىدا كېسىشكەن چەمبىر!
مەن...

شائىرنىڭ خىيالى

بېزىپ قويسام ئېزىپ قالغاندەك،
ئانچە-مۇنچە قەغەزنى بوياپ،
شائىرمىكىن دەپ قالما مېنى.
خىيالىمدا كۈن چىققان كۈنى،
قۇياشتا مۇز توڭلاپتۇ دېسە

كۈلۈشىدۇ بەزى ئادەملەر،
بىلەر پەقت شائىرلار بۇنى.
پەلەك ھەتتا چۆرگىلىسە تەتۈر،
غەربىي ياقتىن چىقسىمۇ قۇياش،
بىز شائىرلار ئوڭشايمىز ئۇنى.

سونپت

مەن چۈش بولۇپ خىيالىڭنى چىرمىدىم،
تىنىقىڭدا سۆيگۈ چەكتى ئىزتىراپ.
ۋەسىلەڭ ئىزدەپ باغلەرىڭغا كىرمىدىم،
ئۆزۈم ئاچقان شورىلاردىن مارىلاپ.

چىغىر يولۇم ئۆكسۈپ قالدى، نىھايىت،
ئۇنگەن چېغى ئائىا تىكەن-نەشتەرىلىك.
تۇسالغۇلار بولدى بىزگە كۆپ-غايدەت،
غۇرۇرمۇغا ئېغىر كەلدى چىن ئەرىلىك.

چۈش كۆرسىمن مەنمۇ سېنىڭ چۈشۈڭدەك،
كۆمۈلىمەن چۈچۈك-تاتلىق ھېسلارغا.
قۇناسام دەيمەن قوللىرىڭغا قۇشۇڭدەك،
بوي بەرمەستىن، زەھەر تىللىق بىسلارغا.

ئۈچۈپ كەتسەك يىراقلارغا پەر قېقىپ،
سەرسان روھلار دىل پايىگە بولسا جەم.
رىئاللىقتا نۇرلۇق تاڭغا تىك بېقىپ،
سۆيگۈ قۇچۇپ ئۈچۈپ كەتسەك، نېمە غەم!

ئىككى يۈرەك قوشۇلماقنى ئىستىسە،
تۈگىمەمەدۇ قايغۇ، تەشۋىش، غەم-غۇسىسە.

يۈرەك سۆيگۈسى

سىڭىپ كەتتىم پۇراقلىرىغا،
ئىپار كەبى ئانا تۈپرەقنىڭ.
مەپتۇن بولدۇم ناخشىلىرىغا،
تەڭگە بولغان يېشىل ياپراقنىڭ.

كۆزلىرىمده نۇرانە ئۈچقۇن،
پەۋەس دىلىم يېشىل دۇنياغا.
قەلبىمىدە بار پەخرى بىر ئورۇن،
بۇندა ئۆسکەن ھەربىر گىياغا.

سېھىرلىدى قەلبىمنى بۇدمە،
زەڭگەر كۆكىنىڭ مەين جىلۇسى.
پارلىماقتا ئىقبالىم-ئەتمەم،
ئاتا قىلىپ ھاياللىق ھېسى.

كۆزلىرىمده چاقنايدۇ بىر نۇر،
چىللار مېنى قۇياشلىق ئاسمان.
يۈركىمىدە ھاياجان ھۆزۈر،
ۋىسال تاپقاچ مەندىكى ئارمان.

تارام-تارام...

1

تارام-تارام ياشلار تۆكۈشۈڭ،
ئويغاتىمىدى قەلبىمده مۇڭ غەم.
كىملەرنىدۇر تىللاپ سۆكۈشۈڭ،
خىياللىمنى سەگىتتى شۇ دەم.

2

تارام-تارام تۆكسەڭمۇ ياشلار،
كەچۈرمەيمەن سېنى، ئەي دىلدار.
كار قىلمايدۇ دەزگە ياماشلار،
ئىلگىرىدەك ئەمەسسىن رەڭدار.

3

تارام-تارام تۆككەنتىڭ ياشلار،
بەختىمىزنى كۈيلىگەن كېچە.
ئاه ئۇرتۇلماس ئوتلىق قاراشلار،
لەززەتلەرگە چۆمدورگەن كېچە.

4

تارام-تارام تۆكتۈم مەنمۇ ياش،
سەن تۆككەندە مېنىڭدىن چېنىپ.

ئەپۇ سوراپ كەپسەن قاراقاش،
شۇ تۇرقۇڭغا قالدىم ئېچىنىپ.

5

تارام-تارام يېشىڭنى كۆرۈپ،
يۈرىكىمگە بەرگىن سەل ئارام.
كىملەرنىدۇ مەڭگۈلۈك سۆكۈپ،
يۈرۈمەرنىڭ بىچارە قوزام.

ئۇستاز بولماق تەس

ئالەمنىڭ سرى كۆپ، ئۈلۈغ مۇقەددەس،
قوزغىتار دىللاردا ئىشتىياق ھەۋەس.
يېشىمى مۇئەللىم ھېكمىتىدە، بەس،
لېكىن ئۇ شۆھەرەتكە ئېرىشكەن ئەمەس،
جاھاندا ھەممىدىن ئۇستاز بولماق تەس.

گۇدەكلەر تۈرۈشسا مۇلدۇرلىتىپ كۆز،
لېۋىدىن تامچىتىپ گۆھەر كەبى سۆز،
كۆرسىتەر ئۆزىنى «ئاتا» دەكلا ئۆز،
«ئۇ ساپان سۆرىگەن تىنىمىسىز ئۆكۈز»،
جاھاندا ھەممىدىن ئۇستاز بولماق تەس.

منۇتىتكۈزۈر سەككىز سائەتنى،
كىتابپلار ئىچىدىن ئىزدەپ راھەتنى،
ئاي-يىللار ئەگسىمۇ تۈپ-تۈز قامەتنى،
تاۋىلغان چىدامنى غەيرەت-تاقةتنى.
جاھاندا ھەممىدىن ئۇستاز بولماق تەس.

كېچىلەر تاپشۇرۇق تەكشۈرسە تىنماي،
خورىغاي نەچچە شام، چىراق، پىلىك، ماي.
راھەتلەك ئۇيىقۇدا ئىشلەمچى-مالاي،
مەكتەپكە ماڭدىغۇ ئۇستاز كۆز يۈممىاي.

جاھاندا ھەممىدىن ئۇستاز بولماق تەس.

مەكتەپنىڭ يېرىگە سالدى جىرىمىنى،
كۆچەتلەر ئەي بولۇپ قىلدى گىرىمىنى.
دېمىدى بىكارغا تۆكتۈم تەرىمىنى،
يانچۇققا سالمىدى قىلغان كىرىمىنى.
جاھاندا ھەممىدىن ئۇستاز بولماق تەس.

ھەممىدىن يامىنى سېلىق پۇلىسى،
«گەدەن» گە منىدۇ تەڭدىن تولىسى.
بەزىدە يىغىشقا يەتمەس چولىسى،
شۇڭلاشقا ئۇندىن نەق، كىشىدە نېسى.
جاھاندا ھەممىدىن ئۇستاز بولماق تەس.

دېھقاننىڭ كۈنلىرى ھايۋاندىن بەتتەر،
كوزىرى ئازغىنە قولىدىكى يەر.
پۇل دېسە ھال ئېيتىپ لېۋىنى چىشلەر،
ئۇتسىدۇ كېلەر، دەپ ھوسۇلدىن خەۋەر.
جاھاندا ھەممىدىن ئۇستاز بولماق تەس.

ئۇتتۇز كۈن تەر تۆكۈپ ئالغىنى چاغلىق،
يېڭىنى ئەمەستۈر ۋە ياكى ياغلىق.
يېرى يوق بىر مۇ، بۇغداي قوناقلۇق،

ئۆيدىكى نەچچە جان ئاشقا قاراشلىق،
جاھاندا ھەممىدىن ئۇستاز بولماق تەس.

پۇل يېغىپ ئاددىيلا سالالمىدى ئۆي،
ھېيت-بايرام، ئايەمە سوپالىمىدى قوي،
«قىزى»نى ياتلىق قىپ بېرەلمىدى توى،
«ئوغلى»مۇ خېلىلا تارتىپ قالدى بوي.
جاھاندا ھەممىدىن ئۇستاز بولماق تەس.

كىيگىنى مودىلىق ئەمەس ئۇستىباش،
نامىدا «ئايلىقچى» تەگمەيدۇ مۇئاش.
قولىغا ئالغىنى تۆت كۈنلۈككە ئاش،
شۇ سەۋەب بويتاق بوب قالدى نەچچە ياش،
جاھاندا ھەممىدىن ئۇستاز بولماق تەس.

سەن چىقىمىدىڭ نېچۈن بېغىڭغا

ئۇن سەككىزگە كىرگەن چېغىمدا،
ۋۇجۇدۇمدا ئويغاتىڭ سېزىم.
تام كەينىدە، پىنهان بېغىڭدا،
تالاي-تالاي قېپقالدى ئىزىم.

قوغلاب كەتتى ئاناڭ بەزىدە،
شورا ئاتلاپ كىرگەن ئوغرى دەپ.
تۇن تەڭكىچە يۈرۈم مەلەڭدە،
ئىنسابىڭغا يۇمىشاقلۇق تىلەپ.

شورا ئاتلاپ كىرگەن ئوغرىنى،
سەن چىقىمىدىڭ نېچۈن تۇتقىلى.
سېھىر بىلەن باغلاب كۆزۈڭنى،
تەبىyar ئىدىم مەيلىڭ ئۇتقىلى.

گۈلباھار

ماڭغىنىمغا ئۆكۈنۈشۈم يوق،
ھوبىلاڭ ئىچرە يوللىرىم ئۇزاق.
گۈلباھارنى سۆيگۈچە ئۇپۇق،
توختىماستىن باسىمەن ئاياغ.

سېرىدىشىدۇ غايىب بىر دىلدار،
چۈشلىرىمده مەن بىلەن خۇشخۇي.
گاھ ئويغانسام ۋە بولسام بىدار،
گۈللىرىڭدىن تارايدۇ خۇشبۇي.

ئاشۇ سۈرەت، ئاشۇ بىر دىلدار،
ئۆزۈڭدۈرسەن، ئۆزۈڭ دىلبىرىم.
ھىجرانلارغا چاقتۇرما زىنەhar،
خۇن بولمىسۇن مېنىڭ دىللەرىم.

بىز سەيىلەدە يۈرىمىز خوشال

بىز سەيىلەدە يۈرىمىز خوشال،
سوپىگۈمىزدىن يۈرەكلەر ۋولقان.
ئېڭىمىزدا بىر شېرىن خىيال،
ئۆركەشلەيدۇ تومۇرلاردا قان.

ئۆركەشلەيدۇ تومۇرلاردا قان،
سېرىلىرىمنى سۆزلەيدۇ يۈرەك.
مۇھەببەتنى كۆزىمىز ھامان،
يۇلتۇزلارغا قىلىدۇ كۆرەك.

يۇلتۇزلارغا قىلىدۇ كۆرەك،
ئەقىدىنى شۇ كۆز ھەربىر دەم.
ئۇپۇق تائىدا ئاچقۇچە چېچەك،
سەيىلەدە بىز، قەدەملەر بەر دەم.

كؤي...

شۇنداقلا ئۇچرىشىپ قالدۇقىمۇ دەيلى،
ئاھ ماڭا تەبەسىمۇ قىلارسەنمۇ يار؟
ئالدارىمن، ئالداشقا كۆنگەن توپەيلى،
يۈز بېرەر پاجىئە تەكرار ۋە تەكرار.

كىم سەندىن تىلىگەن مەندەك تىلەكلىرى؟
ئۆزۈڭگە ئۆمۈرلۈك ھېزى بول دېگەن.
ئېۋەن كۆپ سېنىڭدە، يىپار ئېتەكلىرى،
شۇ ئېتەك ئەسىدە ئۆلپىتىڭ ئىكەن.

ئۇچى ھېسلار

بۇلۇپ سەيیاد، بولۇپ بىر ئۇچى،
ئېلىۋالدىڭ مېنى ئىلكىڭە.
يۈركىمە ئىشقىمنىڭ كۈچى،
غۇۋغا سالار سېنىڭ ئەركىڭە.

مۇھەببەتكە كۆنۈك بولساممۇ،
كۆنەلمەيمەن قۇلدەك باغلىنىپ.
ھىجرانىڭدا بىۋاق ئۆلسەممۇ،
يۈرەلمەيمەن نىمجان چاغلىنىپ...

تاشلاندۇق ياپراق

دېڭىزىمدا سەن ئىدىڭ كېمە،
من ياماشقان ئۇندا خاداڭغا.
تۇنەشلەرده چۈشلىرىڭ ئارا،
نەچچە تۇنى ئۆلىغان تاڭغا.

كۆل قويىندا سەن ئىدىڭ بىلىق،
قارمىقىڭدا ئىدىم مەن يەمچۈك.
يېگىنىڭدا مېنى ئالدىراپ،
سورىمىدىڭ دەپ: «ھالىڭ نېچۈك؟»

بۇلىقىمدا سەن ئىدىڭ پەرى،
ۋە پەرىدەك يۈيۈندۈڭ ئۇزاق.
قېقىنۇستەك گۈزەل قەددىڭنى،
قووغدىغاننى كىرىپىكىم ياراق...

ئېرىقىمدا نېچۈن سەن بۈگۈن،
بولۇپ قالدىڭ تاشلاندۇق ياپراق؟
ھۆركىرىدىم، تاشالىمىدىم ھېچ،
يۈرىكىمنى ئەزگەچكە پىراق.

قېنى ساڭا باش پاناھ تىرەك،
ئەركىلىتىپ سۆيگەن شوخ سابا؟!

سېلىۋالا ي سېنى قەلبىمگە،
ئېھ بىچارە مىسىن، دىلرەبا!

مومای بولۇپ قالسالىڭ ناۋادا...

مەكتىپىڭە كېتىۋەر تەمكىن،
 يوللىرىڭدا سانسىز تەبەسىسۈم.
 ئېچىرقىغان قەلبىلەر ساڭا،
 يېپىشىدۇ ئەركىلەپ چوقۇم.

قىزارغاندا ئۇپۇق جىيىكى،
 پەيدا بولۇپ سەھرادا سەھەر؛
 مەكتىپىڭە ياقىسىن چىراغ،
 ئەتراپىڭنى قىلىپ مۇنھۇۋەر.

تەكرا لانغان ئۇشبو ھېكمەتتىن،
 كېلەچە كىنى تۇرسىمن تارتىپ.
 يېتىلىدۇ ھېسابسىز ئەۋلاد،
 يەلكىسىگە يۈكىلەرنى ئارتىپ.

بولۇپ قالسالىڭ ئۇ چاغدا موماي،
(ئېغىرلىشىپ قالسا ئايىغىڭ):
 مەن بولىمەن، مۇئەللەم قىزچاق،
 ئىككىلەنمەي ھاسا تايىقىڭ!

يوق

نىڭارىم تۇرسا يانىمدا، مېنىڭدەك كاتتا ئىنسان يوق،
نىڭارسىز بىر دەقىق شاتلىق، قۇچۇپ ئۇتمەككە ئىمکان يوق.

ئۇنىڭ باغرى قەسەملەر شەرىيەتى ئاققان بۇلاق يەڭلىخ،
چۆكۈپ كەتسەم بۇلاققا، يۈرەكتە قىلچە ئارمان يوق.

ۋاپا ئېيلەپ قەسەملەرگە مېنىڭ قەدرىمنى تاغ قىلدى،
بۇنىڭدەك بولىمغاىي ھەر تاغ، چىقىشقا مەڭگۈ دەرمان يوق.

لەتافەپ، خۇش زىبالىقتا جاھان ئەھلى ئائىا قايىل،
شېرىن سۆز، شوخ زۇبانلىقتا ئۇنىڭدىن ئولگە ئالغان يوق.

سۆزى ھەم ھەربىكتى بىردىك، دىلى سۇدەك سۆزۈك پاكىز،
سوپۇشكە مەن كەبى يارنى، مۇناسىپ پاك يارالغان يوق.

غەزەللەر

دېلىپەر

مېنىڭ ئادەملىكىم مەخپىي، شاماللاردىن سورا دېلىپەر،
شاماللاردىن سوپۇلغان يولغا قىيا بېقىپ قارا، دېلىپەر.

بۈگۈن تاتلىق قىيان بولسام، ھەسەللەر بەھرى دەپ ئويلاپ،
ئۆزۈڭ ھەرە بولۇپ بالدىن سۈمۈرگىن، ھە...شورا دېلىپەر.

ئۆگۈنلۈكە نېمە ھالدا، بۇنى ئويلاشقا ئاجىزمن،
چوقۇم ئازغان، تىكەن، ياكى گۆشى ئاچچىق غورا، دېلىپەر.

بەزەن، شەبنەم بولۇپ تاڭ پەيتى گۈللەر بەرگىنى سۆيىسمەم،
سوپۇلدۇم مەنمۇ ئاغزىڭدا، يەنە كۆكسۈڭ ئارا، دېلىپەر.

ۋە ياكى چۆلده قاپقانغا چوشۇپ قالغان بۆرە، يىلىپىز،
هایات تەشناسىدا باغرى ئېزىلگەن خۇن-يارا، دېلىپەر.

گۈزەلنى گۈل سۈپەت دەيدۇ، بولۇپ گۈل مۇڭداشتى بۈلبۈل،
سوپىي لېۋىتىڭە خۇش ھىد بوب، تەبىئەتكە تازا، دېلىپەر.

مەگەر، مەۋھۇملىقۇم قوزغايپ دىلىڭدا ئىشتىياق، چەكسىز،
سېخىندۇرسا، سالام يوللا سابالاردىن بارا، دېلىپەر.

يار

قىپ سalam باش ئېگەي مەن مېھرۇ-ئاپتابىڭغا يار،
زەپرىغان چېھرىمگە، قۇۋۇت بەرگۈچى ئابىڭغا يار.

سەن گۈزەللەر تاجىسى شاھلار ئېلىنىڭ كۆزىدە،
بىر نەزەر ئەت جان بېرىھى، ئاجىز بۇ غۇلامىڭغا يار.

ئوردا-قەسىرىڭ يەتتە قات ئاسمان پەلەكىنىڭ ئۈستىدە،
نەچچە رەت يېرىلدى باشىم سەجدە قىپ تاغىڭغا، يار.

ئاڭلىسام بېھىشتە تۈنەيدىكەنسەن، يالغۇز ئاھ ئۇرۇپ،
مېنى پەس كۆرمەي قىلىۋال پاسبات، باغىڭغا يار.

سېنى قوغداشتىن سىرت، دىلکەش بولۇپ كۆڭلۈك ئاچاي،
رام قىلىپ مەيلىڭ ئۆزۈمگە، مۇڭ بېرىھى سازىڭغا يار.

بۇلۇلى شەيدا بولۇپ، بەرگىڭ ئارا سالسام ئۇۋا،
ئارمىنىم، تەگسە ئېغىز جۇپ ئالما-ئانارىڭغا، يار...

قوغلىساڭ رەنجىڭ سېنىڭدىن، چۈلنى ئەتمەسمەن ماكان،
تىنچ تۇرۇپ چىقماسمەن قارشى، ئەمەرۇ-پەرمانىڭغا يار.

ئۆلتۈرۈش بولسا ئويۇڭ، دار ئاستىغا ھازىر ئۆزۈم،

باشنى كېسىپ چوقۇغايمەن تەننى كاتارىڭغا، يار.

يىل ئۆتۈپ، ياشلىق كېتىپ، پۇشماندا ياش تۆسەڭ ئۇزاق،
ياش تۆكمى مەنمۇ بولۇپ ئورتاق سېنىڭ زارىڭغا يار.

كۆز يۇمۇپ رەھلەتكە بارساڭ، بىر ئۆمۈر شەيخ بولۇپ،
كېچە-كۈندۈز، كۆز-قۇلاق بولاي شۇ مازارىڭغا، يار.

سېغىندىم مەن تاياقىڭنى...

ۋەتەن قەدىلەڭ ئۆتۈلدى بەك، سېغىندىم، ئېها! قۇچاقيڭنى،
كەچۈر مەندەك ئەقلىسىز-دۆت، دېۋەڭ تۈزۈر قاچاقيڭنى.

تېنىمىدىن جان-مادار يوتىتى، توباكىنى سۈرمەيىن كۆزگە،
دىلىمدا يادلىدىم ئاش-نان، تۈزۈلەك، كەپەڭ، ئۆچاقيڭنى.

دىماغىم ھىدىلىرى ھەركۈن، سەھەر چىققان شاماللاردىن،
كاۋاپ-قۇيماق، پولو-لەڭمن... كەبى ھەرخىل تاماقيڭنى.

باڭ دەپ بەرگىنىڭ يەتمەي، بېشىڭغا تەڭلىدىم توقاماق،
گېلىڭغا سانجىماق بولدۇم، ئۆزۈلەك بەرگەن پىچاقيڭنى.

تېرىپ پىتنە، توقۇپ تۆھمەت، يولۇڭغا ئورىلار قازدىم،
گوبىاكى جىنغا ئوخشاشتىم گۈزەل ھۆسىنى-جامالىڭنى.

مانا جۆيلۈپ يۈرۈپ ئەلنىڭ غەزەپ-نەپەرتلىرى ئىچەرە،
پۇشايمان، ياشقا تولدۇردىم، كۆزۈڭنى جۇپ بۇلاقىڭنى.

يۈزۈمنى ئۆرۈدۈم ھەتتا چىقىپ كەتتىم يىراق ئەلگە،
غېرىبلىق پەنجىسى چىرمىپ خاراپ ئەتتى سىياقيڭنى.

ۋەتەن ھەيۋەت، وەتەن جەننەت، وەتەن بىزنىڭ مەككىمىز،
ئۇنى مەڭگۈ تاۋابگاھى بىلگەنلەرگە ئېھتىرام...

ئازغۇن روھىمنى قۇم باسسۇن

مېڭىپ تاق يولدا تېيىلدىم، سۇنۇپ كەتتى ئۆمىد غايىم،
مېنىڭ چوڭ بايلىقىم بوب قالدى قاقداشال تەن بىلەن سايىم.

كۆڭۈل مۇلکۈمە جاي تۇتقان زىبا-خۇرشدە قەلە مقاشىم،
پىراق دەستىدە چوغ يۈتى سەمنەندر سەندىلىدەك ھەم.

ئۇنىڭ روھ ئالىمىدە جىلۋىلەر ئىزناسى ئۆچتى، بەس،
پىقر باغرىمنى قان ئىيلەپ، يۈرەككە ئىزلىدىم مەلھەم.

خىيالى چۈشلىرىم قوغلاپ ئىزتىراپ چۆلە سەرسانەن،
روھىم مەھىھىرە ئازغۇندۇر، تىرىكلىك بىر ماڭا ھەردەم.

ياشاشنى ئىستىسم ئىلگىركى هالغا كەررە قايتقۇم بار،
بىراق يار ئىشىكى مەنچۇن تاقاقلىق بىر ئۆمۈر مەھكەم.

مېنىڭ ئازغۇنلۇقۇم ئۆلتۈردى تىرىك، ئاھ مېنى تەڭرىم،
روھىمنى پاكلىيالماس مىڭ يۈيۈپ ۋە چايقىسام، زەم-زەم.

ئۆمۈدۈم: ئۇشلىماي مۇرادىمنى تاشلاڭ، چۆلە قۇم يۈتسۈن،
بولۇپ كەتسۈن ناپاڭ جىسىم ئەنە شۇنداق جازاغا يەم.

دلبەر(2)

سېنىڭ بەختىڭ ئۇچۇن سايە چۈشۈرگۈم يوق، مېنىڭ دلبەر،
بىراق، پىشماي تۇرۇپ شاختىن توکۈلگۈم يوق، مېنىڭ دلبەر.

«گۆدەك» دەپ ئويلىما ھەرگىز، يېشىم ئۇن يەتتىگە كىردى،
خۇرাপىي ئەزلى قىسمەتكە پۇتولگۈم يوق، مېنىڭ دلبەر.

نەزمىمە ئۆزەڭ بىر گۈل-ئېچىلغان، خۇش پۇراق چاچقان،
بېغىمغا غۇنچە پورەكنى كۆزۈرگۈم يوق، مېنىڭ دلبەر.

مۇھەببەت ھەممىگە ئورتاق، ئەمەس ياش-قېرى دەپ ئايىش،
يۈرەكتە ياندى يالقۇنلاپ، ئۆچۈرگۈم يوق، مېنىڭ دلبەر.

مېنىڭ سۆيگۈ قۇشۇم بۇستانلىرىڭغا ئاشىقى-شەيدا،
ئۇنى شاختىن يەنە شاخقا ئۇچۇرغۇم يوق، مېنىڭ دلبەر.

غەزەب قىلما، چۈشەنەستىن يۈرەكىمنى بىلىپ تەلۋە،
بىرأ ئالدىدا تىل ئىشتىپ سۆكۈلگۈم يوق، مېنىڭ دلبەر.

سېنى سۆيمەكلىكىم پەرھىز، ساڭا يەتمەكلىكىم سۈننت،
دىدار كۈرسەتمىسىڭ مەيلى، پۇكۈلگۈم يوق، مېنىڭ دلبەر.

مۇھەببەتتىن ئۆگەيلەتسە

كۆزۈڭ شەرھى قۇچۇپ بىر ئوت، يۈرەك-باغرىمنى سەيلەتسە،
تېنىمگە يامرىغاي شادلىق، ھېسىمنى كۆكە لەيلەتسە.

سەھەرنىڭ كۆزىدە قەترە بولۇپ، لېۋىڭگە تامغايمەن،
سۆيۈك سەرسانلىقى چۆلىدە قويۇپ، باغرىڭنى چاك ئەتسە.

ئىنايەت ئەغتىرىم بارخانغا تۇغ تىكلەر، تېنەپ قالساڭ،
پاچاقلايمەن، مەگەر تەقدىر، ئۆمۈد ئارزو يۈڭنى چەيلەتسە.

پەدرىڭ پەرقىلىق ھاجەتلەرىمنى ئەيلىسە كومپەي،
سۆيۈلگەي قول-ئاياغى، تاش ئېتىپ، كالىتك دەۋەيلەتسە.

ئۆپۈپ يەر، قان يۇتۇپ، زەردايىتا تولغانسام، دېمە «بىمار!»،
بىھاجەتتۈر يۇتۇش شەربەت، مېنىڭ ھەكىمگە ئەملەتسە.

سېنى ئايىرىپ مېنىڭدىن، خوش ئېتەلمەس كۆڭلىنى تەڭرى،
تېنىم خاك تەكتىگە چۆككەي، مۇھەببەتتىن ئۆگەيلەتسە.

غېممىم ئارتىپ بارار، كۆرمەي دىدارىڭنى بىرەر كۈنمۈ،
سەۋەپكە يول ئاچاي، ئادەت كۈچى كۆرمەكىنى چەكلەتسە.

قىلدى

كېزىپ بىر باغرىمنى بىر سەۋدا، خىيالىمنى بىھۇش قىلدى،
ئېسىم تاپتىن چىقىپ، تەرسالىقنى تۇشمۇ-تۇش قىلدى.

قاناتلارغا شېرىك، ھەمرا روهىم ئىشەتلرى ھازىر،
ئۇنى تەقدىر تۇتۇپ بەرمەس ياؤايى، تەركىسى قوش قىلدى.

دىدار پۇرسەتلرى پىنھان، مۇلاقەت سەرۋەرى تاڭسۇق،
ئۆزۈمىدىن ئاغرىنىپ ھېسىم، گېزەندە دومسىيش قىلدى.

ئۇبۇك ياسى سۇنۇپ، بەرداشلىقىمنى ساقىدى، قايتا،
تەۋەككۈل لەشكىرىم ۋەسلىڭ فرونتسىدا ئۇرۇش قىلدى.

يېڭىلدىم تاشلىدىڭ چۆلگە، چۈشەپ رىشتىڭ پاناسىدا،
كېچەڭ قەدرىم تۆكۈپ، ئادەملىكىمنى زاغ-ھوقۇش قىلدى.

پۇتۇم رايىڭغا كۆنمەتن «غېرىپ-چۆللەر» گە ئىز سالدى،
ۋەسىل تۇغيانلىرىڭ تەندە كۈچۈمنى مىڭ ئۇلۇش قىلدى...

ئىلاھى ئىشق چېكىپ كۆزىنەكلىرىڭنى دىل سارايىڭنىڭ،
كۆيۈكە مۇپتىلا ئەتتى، لېۋىڭ تاتلىق سۆبۈش قىلدى.

ئۇخلىما ئاچقىن كۆزۈڭنى (بىر دوستۇمغا ھەجۋى)

قەي قىلىپ قۇستۇڭ قاۋاقتا، دۇم چۈشۈپ ياتتىڭ، دېمەك،
زەغمە يەپ پۇستۇڭ يىراقتا، يېرىشىپ قاپاقمىۇ بەك.

ئاقتى قانلار شۇرقىراپ، ئېغىز-بۇرۇن، قۇلاقلاردىن،
قالدى كۆزۈڭ پارقىراپ، بولدۇم ساڭا يولداش-يۆلەك.

دوست دېگەن ئەسقاتىمسا، چۈشكەندە باشقادەرەت-ئەلەم،
دوست ئەمەس، تەڭ تارتىمىسا دەرتىنى بولۇپ ئائىا تېرەك.

ۋە لېكىن بۇنداق ئەمەس، دوستلىۇقنى چاتقان شۇ مېھر،
يىغلىدىم ئېپتىڭگە بىر پەس، يىغلىدى ئاسمان-پەلەك.

سەنمۇ ئۇيغۇر، مەنمۇ ئۇيغۇر، ئوخشىماس ئارزو-ھەۋەس،
كۆكلىمە، بىردىمەگە جىم تۇر، سالىمىغىن جانغا ئىكەك.

ئىلمۇ-ئىرپان يارىشۇر، يۇتساڭ ئۇنى مەي ئورنىدا،
قىز-يىگىتلەر قارىشۇر، ياشلىق گۈلۈڭ ئاچسا چېچەك.

ھە! دېگەندە ئىككى سەر قاقساڭ كېچە-كۈندۈز دېمەي،
مەيدىنى زەمى يەرگە ياقساڭ، قاجىدۇر قىز-سېكىلەك.

شۇ سەۋەبىتىن توي قىلالماي، ئۆتتى ئۆمۈرۈڭ بىھۇدە.
ئات تۈگۈل بىر قوي قىلالماي، ئىت-مۇشۇك، ھەتتا چۈندەك.

تاشلىما، دوستۇم ئۆزۈڭنى، نەسەھەتكە قۇلاق سال،
ئۇخلىماي ئاچقىن كۆزۈڭنى ئەمدى ياي سەنمۇ پېلەك...

خەير، نايىنلىقىم

ئېتىبارىڭدىن يوقالدى مەندىكى تاقھەت-چىدام،
بۇ سۈپەت قەھريم تېشىپ ئالەمەدە بولماپتىم قارام.

مەسخىرەڭدىن سۇندى باجىلاپ، تېرەن ئۆسکەن غۇرۇرمۇ،
ھەمەدە ۋەجدان قىلدى قەي، زەردابقا تولدى دىل يارام.

بارمۇ رەسامامغا بۆلەك چىنلىق دېگەندىن ئەتسۋار،
ياپىمىدىم ئىۋەنلىرىڭنى رەڭدە كۆرسەتتى سىدام.

ئوقۇماقتا يوق تېخى، چىن ئادىمىيلىك قىسىسى،
رەنجىدىڭ مەندىن نىڭار، ئاقتى يېشىڭ تارام-تارام.

ئەس-ھوشۇڭنى ئاپتۇ بىردىن ناخشىچى رەققاس يىگىت،
تۆۋلىسا غۇڭ-غۇڭ ئاۋازدا «سۆزلىرى شەربەت، قىيام»...

مەس بولۇپسىن ماختىسا «ئايدىن گۈزەل يايىرم مېنىڭ،
لەۋلىرى ياقۇت ھەلللىك، ئاغزى ئالتۇن شىشە-جام.

كۆزلىرى چولپانغا ئۆرنەك، كىرىپىكى ئوقىياسىمان،
قەددى گۈلدۈر، بۇيى ئەنبەر، بەل سۇۋارى بىر تۇتام.

بولدى بەس! خاستۇر تەرىپىلەش، چىن غۇرۇرى ئادىتىم،

بۇنى قانداقمۇ چۈشەنسۈن، ساڭا ئوخشاش ئەقلى كەم.

خەير-خوش، شاخ سانىغۇچىن ئولگە ئالغان نايىنىقىم،
چۈشكە ئايلانسۇن سېنى دەپ ئايىنغان كۈنلەر تامام...

بولدى

ئۆزۈمىنى سوتلىدىم ۋىجدان يۈرەكىنىڭ سوتچىسى بولدى،
تامام نەپەرتىكە تەن ئۆمرۇم بۈگۈننىڭ ئولجىسى بولدى.

غۇرۇر پەشتاقيدىن ئالدى ئورۇن جۇملەئى شەيتانلىق،
هالاللىق بەھرىدىن لوقمان ناۋىتىنىڭ نوکچىسى بولدى.

دىلىم نۇر ئەمدى تاڭلاردىن، تەبىئەت سېھرى باغانلىدى،
يېشىلگەن چوڭ مېڭەم ساغلام ئەقلەنىڭ بوخچىسى بولدى.

ئىجات تۈلپارىغا مىندىم، كۆمۈلدى شانغا تىك قەددىم،
ئەقىل قەلبىم ئۆي-سارايىنىڭ نۇر توکچىسى بولدى.

گۈزەل تۈرمۇشقا يۈزلەنگەن چېغىم، قايىناق ئىلها مىلىرىم،
تالاي تۈن ئۇيقوسىز ئۆتسىم، ۋاقىتنىڭ سوتكىسى بولدى.

يېزىلغان لىرىكام ئەل قەلبىدىن ئالدى ئورۇن، ھەيھات،
ئېسىل ناخشا-كۈيۈم مىسکىن كۆڭۈللەر بوتكىسى بولدى.

دەدى تۇيغۇن: ئۆزۈڭنىڭ تاللىشى ھەق داجىما ئۇندىن،
ئىرادەڭ ئەمدى ئۆمرۈڭنىڭ بوغالىتىر چوتچىسى بولدى!

ئۆكسۈمە

ئۇ سېنى سۆيگەن مىنۇتلار ئەسکە چۈشىسى، ئۆكسۈمە،
يۈرىكىڭگە يامرىغان ئوت-لاۋا ئۆچسە ئۆكسۈمە.

كۆز يېشىڭ دۇردانىسى يەرگە تۆكۈلدى قەترە بوب،
گۆھىرىڭدىن نۇر ئۆچۈپ يۈلتۈزغا كۆچسە ئۆكسۈمە.

ديل ئارا تەردى نىزاكە شەيتان كەرشىنىڭ قىسىمىتى،
ئاشقىنىڭ مەھەللەڭنى تاشلاپ كەتسە ئۆكسۈمە.

زاغ ماكان ئەيلەپ تىزىپتۇ، تەن چىنلىرىڭغا ئۇۋا،
سېنى لىق گوش ئورنىدا خاملا يەۋەتسە ئۆكسۈمە.

چىن مۇھەببەت شاللىغاي ساختا نومۇسىز سۆيگۈنى،
ئاشقىنىڭ ئەپۇ سوراپ نامە ئەۋەتسە ئۆكسۈمە.

كۆز-لېۋىڭ كۈلدى، ئەجەب خۇيلىق يەنە بىر يەرلىرىڭ،
بۈلدى ئەمدى، سۆيگۈ رىشتىنى زەر يېپتا ئەشىسى ئۆكسۈمە.

ئىككى ئاشق بىر ئۆمۈر يەتكەن مۇراتقا نىدە بار؟
بۇ مۇھەببەت تىلسىمىنى تەڭرى يەشىسى، ئۆكسۈمە.

جاۋاب چولتا سىناقلارغا...

1

چىمەننىڭ مەيلىگە باقسام، قېشىم قار ساپتۇ تاغلارغا،
تەئەججۈپتە قارار بولدۇم، چېچەكلىك كۈللى باغلارغا.

يىگىتلەك شوخ ئاساۋ ئاتتەك تىنىم تاپمايدىكەن چاپچىپ،
قېرىپ يەتمەس بولۇپتۇ كۈچ، سۈكۈت يوللاپ ساداقلارغا.

قران نەدە يېتىپ نۆۋەت ئېڭىز تاغنى ماكان تۇتسام،
ئاراملىق يوق ئىدى بىر كۈن ياشاش ئىمکانى زاغلارغا.

ئېبىق ئۇۋلاب تېخى يولۋاس بىلەن شىرغى خىرس قىلسام،
ئەمەس ھاجەت ئىدىم پالتا، قىلىچ، سەرخىل ياراڭلارغا.

ئاۋازىمدىن زېمىن تىترەپ پەلەك، گۈلدۈرلىسە ھەيەت،
«چېقىن چاقماق قىلىپ يالت-يۈلت تولاتتى كۆك چىراقلارغا.»

2

لېكىن ئازغۇن ئەمستىم مەن، ئۇلغۇ مەككەم ئىدى ئەل-يۈرت،
گويا ئاتەش ئىدى مېھرىم يېشىل ۋادا-پىراقلارغا.

ترنامىلىك قەۋمگە دەيتىم: يۈرەكىنى ئارمىغان ئەتسەم!

سالامدا لىڭشتاتتىم باش، چاۋار تەمەچ، قىياقلارغا.

خامانغا تەڭ قوشۇپ ئاتنى، يەنە لاي-لاينى تەڭ توۋلاپ،
ئاۋام بىرلە چېپىپ ئۆستەڭ، تۇتاتتىم سۇ-قوناقلارغا.

مېنىڭسىز قىزىمايتتى توي بىلەن مەشرەپ، ئۆلەن، بەزمە،
بىراق قۇچسا ھازا يۇرتۇم، تولاتتى ياش چاناقلارغا...

3

نېتىي ئەمدى قېرىپ چال-مويسىپت قاتارى ئاھ ئۇردۇم،
ئۆلۈم سايىھ چۈشوردى تەن چىنارىمغا، ياكاقلارغا...

ھەۋەسکە ئىشتىياق تارتىماس بولۇپ قالدى ئۆزۈم ناخوش،
بۇرۇن كۆنەيدىكەن ئەمدى يېقىمىلىق، ئۆز پۇراقلارغا.

ئويۇن كۈلکە بىلەن ياشلىق خوراپ بەرگى تاشلىدى ئاززو،
كېتىر بولدۇم ئېرىشمەي شان-شەرەپ ئالقىش ئاتاقلارغا.

ھايات ئەلبومىدىن بىر رەت ۋاراقلاش مەن ئۈچۈن بەك تەس،
ياشاشتىن مۇددىئا نېمە؟ جاۋاب چولتا سىناقلارغا...

ئايا دوستلار مېنىڭ سەۋەنلىكىمنى دورىماڭ ھەرگىز،
ھايات دەپتىرىڭىز تولسۇن چوقۇم ئىبرەت ساۋاقلارغا.

ئارمۇغان قىلدى

سېنى قەلبىم ئارا تەقدىر ئەجەب، ئاسىي جانان قىلدى،
ئۆزۈمىنى بەزلىمەك ئەۋجى يۈرەكىنى لەختە قان قىلدى.

ئىچىشكەن كەبىلەر كەپپى ئىستىلى مەي شارابلاردىن،
قەسىملىرى جەمئى يۈز ئۆرۈپ يۈزىنى ئايىنغان قىلدى.

ۋاپا لەشكەرلىرىم رايىش، سۈكۈتكە ئەيلىسە بەرداش،
قەلب جەڭگاھلىرىڭ غەيپۈرلۈقۈمىنى ئىمتىھان قىلدى.

مۇھەببەت دۇلدۇلۇم چاپچىپ، ۋىسال مەيدانىغا كىرسە،
يولۇمىنى تورىدى قىلتاقلىرىڭ ئەسلامىنى ئايىان قىلدى.

چۈشۈپ ھىيلە-تۈزاقلارغا ئۆزۈمدەك ناتىۋان بولدۇم،
كۆزۈمدەن بىۋاقت قان-ياش تۆكۈپ يامغۇرسىمان قىلدى.

نېچۈن؟ دەپ سورىغانلارغا، دېگەيمەن دادىغاھ ئەيلەپ،
ساداقەت سۆيىگۈنى خەجلەپ نومۇسىنى تىل داۋان قىلدى.

دېدى، تۈيغۇن يەنە: ئەتمە ئەيىب، تاللاش كۆڭۈل مەيلى،
ئۆزۈڭنى سۆي ئاۋۇال، ئاندىن دېگەننى ئارمۇغان قىلدى.

پەلەي پەرۋايىغا ئالماس ئىكەن، چەكسە ئەلم ئاشىق،

ماڭا كەڭ پەلەك باغرىنى زىندان كەبى تار بىر جاھان قىلدى.

پيراقتنى دەرت يېگەن كۆڭلۈم كۆكى نۇر ئەممىگەي ئەمدى،
سۈزۈك تالىق سەتهىدەك چېھەرم سىماسىنى تۇمان قىلدى.

مۇھەببەت كۆزىدە باقسام

جاھان پەلەك غەۋاھاسىدىن قەلبىم ئۈزۈلگەن تارغا ئايىلاندى،
پەلەك پەشۋاھاسىدىن بىھۇش يۈرەك بىمارغا ئايىلاندى.

ئەزەلدىن قىسىمىتىم شۇدەك، زۇغۇيلار كۈلکىسى ئىچەرە،
يېتىلدۈرگەن خۇيۇم شەيتان تۈپەيلى خارغا ئايىلاندى.

زامان رەپتارىغا باقسام، كىشەنگە مۇپتىلا روھىم،
ئېچىرقاپ ئارزۇيۇم زەم-زەم چۈشەپ مۇڭزارغا ئايىلاندى.

ئۆزۈمنىڭ چىن ئىجات ئىتكەن كۈيۈم كۆمۈلدى ۋالىڭ-چۈڭغا،
تۇراق، ۋەزىن، رېتىم ئاھاڭلىرىم تارمارغا ئايىلاندى.

نادانلىق پەنجىسى چىرمىپ، ئەقىلىنى گۇندىپاي قىلدى،
غېرىپىلىق مەن ئۈچۈن ھەمراھ ئىجىل غەمغارغا ئايىلاندى.

ئۆزۈمنى تونۇدۇم، سىلىكتىپ غەنلىر سۆھېتىدىن قول،
كتاباتىن ئىزلىدىم نۇسرەت، كېممىم تەل-بارغا ئايىلاندى.

مۇھەببەت كۆزىدە باقسام، ئاقىللار ھېكمىتى باشقا،
نادانلار ھېيۋىسى يەلدهاك توزۇپ گاز شارغا ئايىلاندى.

دېدى تۈيغۇن: ئۇمىدىسىزلىك قاشاڭ پەرۋازنى مات ئېيلەر،
ئىجادىنىڭ كۆكىدە ئىلھام قۇشكۇڭ شۇڭقارغا ئايىلاندى.

زارلاتما مېنى

زاراقىپ كۈتتۈم سېنى يار، كۈنده ساقلاتما مېنى،
ۋەدىگە قىلما خىيانەت، مۇنچە زارلاتما مېنى.

سەن ئۈچۈن كۆيگەن يۈرەك چۈچۈلىغا ئايلاندى بۇدەم،
زېپران چېھرىمەمۇ ھەم، تومۇزدا قارىداتما مېنى.

تاڭ سەھر كۆز ياشلىرىم شەبىنەمەدە ئەكچىيدۇ، تۈنى،
چارۇ باغىڭدا ئۆزەي گۈل زاغقا دادلاتما مېنى.

زاغلىرىڭدىن نا ئۆمۈدمەن، ئۆمۈدۈم سەندە پەقەت،
يات كۆزۈڭدە باق، لېكىن، قەلبىڭگە ياتلاتما مېنى.

يۈلتۈزۈم ئەختەر تۈرۈپ، گۈنسىز غۇۋالاشتى پەلەك،
بۇرجىقا ئەتمەي نىگاھ ئاي كۈنگە ئىلغاتما مېنى.

يىرتىلىپ كەتسە مۇھەببەتنىڭكى «ئۆزۈن قەۋىتى»،
ئەتكىلى يانتاق تىكىن ئورنىدا چىتلاتما مېنى.

بەك ئۆزۈن بولسا سىناق، دىل دەركە ھامىلدار ئىكەن،
سىنىقىڭنى قوي، يۈرەك-باغرىڭنى چارلاتما مېنى.

تۈنلىرى تاپىماش تىنیم «ئىشىق ئوغىرسى»نىڭ پۇتلىرى،

«ئوغرى» دەپ ئەتمە جاڭا، ئەلكۈنگە خارلاتما مېنى.

«مۇددىئايىم»نى بىلىپ بولدى خالايىق بىرمۇ-بىر،
غۇزىبىڭى باس، ۋىسال باغىدىن قوغلاتما مېنى.

ئۆزمىدىڭ مەندىن ئۆمۈتنى مەڭگۈلۈك چىگىمەس قىلىپ،
بەرمىدىڭ سۆيگۈ-مۇھەببەت، ئەمدى مۇڭلاتما مېنى.

ۋەدىلەر بەرگەن ئىكەنسەن چىڭ ئۆيۈڭدىن ئۇخلىماي،
ئاي پېتىپ تالڭ ئاتقىچە تۈڭلۈكتىن مارىلاتما مېنى.

ئەتمىگىن

قاشلىرىڭنى ئوينىتىپ، كۆكتىكى «ئورغاق» ئەتمىگىن، كىرىپىكىڭنى ياخلىپ، كۆزۈڭدە «سوراق» ئەتمىگىن.

ناز-كەرەشمەلەرگە ئەمدى بۇ كۆڭۈل ھېرس ئەمەس، ساڭا ئىشەنەمىيدىغان راستىنلا ئورتاق ئەتمىگىن.

غايسىز ئىنساندا سۆيگۈ تەلۋە قىزغىنلىق خالاس، تەلۋىلىككە بېرىلىپ سۆيگۈڭنى قىرتاق ئەتمىگىن.

«بوغۇلۇپىسىن» ئىلتىپاتىمدىن تىلەپ ماڭا ئۆلۈم، جانغا خەۋىلىك قوللىرىڭنى قايچا-پىچاق ئەتمىگىن.

ئايىرىلىشتىن ئالدىراپ بەرمە بېشارەت، ئۆتونەي، تېرىكىپ بارماقلىرىڭنى شىلتىپ، تاياق ئەتمىگىن.

«پۇرچىقىمىز پىشىمىدى» دېگەن ئۆزى قانداقچە گەپ؟ ساڭا تەللىپۇنگەن يۈرەك-باغرىمنى پۇرچاق ئەتمىگىن.

چۈشىنىش ھۆرمەت - ھەۋەس ئوخشاش ئەمەس بىزلەردىكى، ئوي-خىيالىڭنى تېڭىپ مەجبۇرى، قولۋاق ئەتمىگىن.

پەندى-نەسەھەتكە كۆنۈپ، باغرىڭنى ئاچساڭ، شۇ تېڭىل،

ئۆتۈنۈش، ئەپۇ قولىشنى دورا تەرياق ئەتمىگەن.

...بولدى چۈشەنگەنلا بولساڭ، ياش تۆكۈپ قىلما قەسەم،
قايىتا ئېزىپ ئىچۈرۈپ، ئاغزىڭدا بۇلماق ئەتمىگىن.

قول تۇتۇپ پارلاق نىشانغا، بىللە باسىمايمىز قەدەم،
يوق سېنىڭدىن مەڭگۈلۈك ئايىرلۇغۇم، بويتاق ئەتمىگىن.

مىڭ يىل ياشاپ ئۆلمەيدۇغۇ...

چىڭقى چۈش بولدى گۈلۈم كەلمەيدۇغۇ،
ئاھ پۈتون كۆڭلۈم يېرىم كەملەيدىغۇ.

بۇ تومۇزدا خەپ، چوقۇم ئۆتتى ئىسىسىق،
بارمىسام ئالدىغا تېز سەنلەيدىغۇ.

ئېھ ئەندە كەلدى گۈلۈم، رەڭگى سۈلۈپ،
كۈندىكىدەك جىلۇ قىپ كۆلمەيدۇغۇ.

قوللىرى تىترەيدۇ كەتمەن سېپىدە؟
تىنىقىدىن ئوت يېنىپ تەرلەيدۇغۇ.

ئاپىrai، دوختۇرغا تېزراق، بولمىسا،
ئاغرىقىنى نالە قىپ ئەملەيدۇ ئۇ.

قاتقىلى هارۋامنى ماڭسام، كاپ قىلىپ،
قوللىرىمنى ھېچ قويۇپ بەرمەيدۇغۇ.

«ئولتۇرۇڭ ھارغاندا بىللە ئىچەيلى»،
دو ماڭا بىر كاسا دوغ تەڭلەيدىغۇ.

بىلمىدىم يارنىڭ خىالي نېمىكىن،

يۈرىكىم ئەنسىز سوقۇپ، دەۋرىھىدىغۇ.

جۇپ قاراقى كۆزلىرىمنى چارلاپ،
قاشلىرى ئېگىز ئۇچۇپ، پەسلەيدىغۇ.

دېمىغىدىن تارىدى خۇش-بۇي پۇراق؟
ەندىغا مىڭ ئەتىرىمۇ يەتمەيدىغۇ.

...شۇ سەۋەبتىن چىڭ گىرەلەشتى تىنىق،
بولسا يار شۇنداق كىشى كۆكلىدىغۇ.

ياشىرىپ سۆيگۈ-ۋاپادىن بىر ئۆمۈر،
كەتسىمۇ مىڭ يىل ياشاپ ئۆلمەيدىغۇ.

كېتەلمەيمەن

مەھەللەڭدىن ھەر كۈنى كېتەلمەيمەن؟
قۇياشلىق تاڭ كېتىپ ھەم تۈن كېتەلمەيمەن؟

بۇنىڭ ئىخلاصى: بىرلا-مۇھەببەتتۈر،
جامالىڭغا بولۇپ مەپتۈن كېتەلمەيمەن.

ئىشىق سەۋداسىدا بۇ دىل چىكەر پەرياد،
خىيالىڭدا ئۆزۈم مەجىنۇن، كېتەلمەيمەن.

«ساراڭ» دەپ چالما ئات مەيلى، مېنى قوغلا،
مادارىم يوق، يۈرەكىم خۇن، كېتەلمەيمەن.

ئوقۇت داخانغا، سالدۇر رەمچىگە رەم-پال،
قىلالماس كار ماڭا ئەپسۇن كېتەلمەيمەن.

مەھەللەڭدە تېنەپ يۈرسەم كۇپايەدۇر،
«جۇدا»لىقنى خۇدا ئۇرسۇن كېتەلمەيمەن.

ئارمنىمىز شاخلايدۇ

يايرىم كەلگەن ئوخشايىدۇ، شەرهەت قىلسام توختايىدۇ،
بىزدىكى ئوي-مەقسەتنى خالايىقلار ئۇقمايدۇ.

قارىماستىن كەينىگە ئاييان سىرىم، لەيلىمىگە،
تار ئېقىندىن ئاتلىسام، ئۇمۇ مەندەك ئاتلايدۇ.

پىنهان باغنىڭ ئىچىدە سەيلى قىلساق كېچىدە،
ئاي-يۇلتۈزلار مۇڭدىشىپ، هايال ئۆتمەي ئۇخلايدۇ.

تىنىقىمىز قوشۇلسا، تال چىۋىقلار ئۇشتۇلسا،
ئېيتىلمىغان ناخشىلار لېۋىمىزدە جىرلايدۇ.

بېھۇش بولۇپ يېقىلساق، تۈن رەڭگىنى قان قىلساق،
تالڭ پەيتىدە پەتىلەپ، قۇياش بىزنى يوقلايدۇ.

سەر يوشۇرۇپ دىللارغا، راۋان بولساق يوللارغا،
ئارمنىمىز چېچەكلىپ باراقسان بوب شاخلايدۇ.

كۈنده بىزگە شۇ ئادەت لاۋۇلدىغاج مۇھەببەت،
يات كۆزلەرنىڭ سۆزىدىن بىزنى ھەردەم ساقلايدۇ.

قاقدىم

ئىستېلا ئەتتىڭ يۈرەكىنى، يىغلىدىم قان، قاقدىم،
ئۈزدى قۇۋۇقتىنى قامالىڭ، نالىدى جان قاقدىم.

كۆكسۈمە چەنلەپ كىرىچ، ئاتتىڭ ئوقۇڭنى ۋاي! دېدىم،
من بولۇپ تەيىيار سېنىڭ ئىشىقىغا «قۇربان» قاقدىم.

كۆيدۈرۈپ ئاتەشلىرىڭ، ئەتتى بېلىق قۇملۇقتىكى،
ساچلىرىڭ چىرمىپ، بولۇپ گوياكى ئارقان قاقدىم.

تەڭرى سالغان بۇ ئىشىققا سەن نېچۈن شېرىك ئەمەس؟
يا ئەمەس سوپىگۇ ھاشارنىڭ نەرقى ئالغان قاقدىم.

كۈل بولۇپ ئۇرتەنمىدىم، سەۋىرىم ئېشىپ بەردىم چىداش،
قىينىقىدىن ياش تۆكۈپ ئالدىمغۇ پىنهان، قاقدىم!

قاقدىم، تاشتىنما قاتىق يۈرىكىڭنىڭ زەربىدىن،
يوققۇ بىزدە قايتىدىن پۇرسەتكە ئىمكەن؟...قاقدىم.

ئۆمرۈمىدە ناخشىلار قالدى بىر تالىي،

بەزىسى يېقىمىلىق، بەزىسى قوپال.

توۋىلدىم بولسۇنکى مەيلى قانداق جاي،

توساقلار تۈزلەندى، يېڭىلىدى دوقال.

.....
بۇ مېنىڭ ئېيتقىسىم ئۆمۈر ناخشىسى،

ئېيتقىمەن ئۆمرۈمگە قويۇلغۇچە چەك.

ۋىجدانىم ئۆمرۈمىنىڭ بەلكى ساقچىسى،

ئۇ بىلەن نۇرانە، پارلاق كېلىچەك!